Milliyet
ÇOCUK
6 Ağustos 1984 ● Sayı: 32 ● 60 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

RED KİT'in Yeni Serüveni: ABRAKADABRA

YAZ TATİLİ Kazanan Okurlarımızı Açıklıyoruz

KARACAN YAYINLARI SUNAR

RESİMLERLE İNSANLIK TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

"Tarihi yaşayarak öğrenin!"

MÜSLÜMANLIK NASIL YAYILDI?

Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 20.2.1984 tarih ve 01771 sayılı kararı ve ek 3.4.1984 tarih ve 2152 sayılı kararı ile ilk 5 sayısı özellikle ilkokul 4. ve 5. sınıf öğrencileri ile ortaokul öğrencilerine tavsiye edilmiş olup, bu sayısı da onaya sunulmuştur.

19. SAYI Çıktı aldınız mı?

Tüm gerçeği ve heyecanıyla mağara adamından astronotlara kadar uzanan insanlık tarihini yeniden keşfe hazır mısınız?

Adı: .....

Soyadı: .....

Adresi: .....

.....

.....

Soru:
Endülüs nerededir?

Yanıt:
Afrika ☐ Avrupa ☐ Anadolu ☐

HER HAFTA BİR BİSİKLET

Yandaki kuponda sorduğumuz soruyu cevaplayıp, kuponu 7 gün içinde elimize geçecek şekilde adresimize gönderen okurlarımız arasında yapacağımız çekilişte kazanan 1 okurumuza Pinokyo bisiklet armağan ediyoruz.
Sorduğumuz sorunun cevabını Resimlerle İnsanlık Tarihi Ansiklopedisi'nin 19. sayısı olan İSLAMİYETİN YAYILIŞI'nda bulabilirsiniz.

Adresimiz:
RESİMLERLE İNSANLIK TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ
Bisiklet çekilişi kampanyası (19)
Karacan Yayınları Cağaloğlu/İstanbul

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

●

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK
DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Prof. Kâzım İsmail
Gürkan Cad. No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

●

Dergimize gönderilen
yazılar, yayımlansın
yayımlanmasın iade
edilmez...

●

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

●

Abone ve Satış İçin
Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi
Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

●

Abone Koşulları:
Yıllık: 3640 .— TL.
Altı Aylık: 1820 .— TL.

●

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde
hazırlanmış ve basılmıştır.

●

Türkiye'de Satış Fiyatı:
60 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
80 Lira

6 Ağustos 1984
Yıl: 13 Sayı: 32 Cilt: 3

Bizden Size

ABRAKADABRA BAŞLIYOR

DÜNYANIN en çok sevilen çizgi-roman kahramanlarının başında gelen Red-Kit'in son serüveni **"Abrakadabra"**, bu sayımızdan başlayarak bizlerle birlikte oluyor sevgili okurlarımız.

Önceki sayılarımızda da sizlere duyurduğumuz gibi, **Red-Kit**'in yazarı **Goscinny** öldükten sonra çizer **Morris**'in tek başına hazırladığı albümlerden biri olan **Abrakadabra** bütün dünyada da olağanüstü ilgi uyandırmıştı.

Bu hafta "Okunacak Kitaplar" Sayfamızda Kemal Özer'in kitaplarını tanıtıyoruz.

HİKMET Altınkaynak arkadaşımızın hazırladığı, **"Okunacak Kitaplar"** yazı dizimiz, bu sayımızda Türk edebiyatının ünlü ismi Kemal Özer ile sürüyor.

Bu sayımızın öyküsü ise, Abdülkadir Ünlü'den: **Güzel Günlere Belma...** Önceki sayılarımızda da çeşitli öykülerini okuduğunuz sanatçının sizler için yazdığı bu öyküsünü de severek okuyacağınıza inanıyoruz.

HER hafta yerli ve yabancı birçok pulun tanıtıldığı **"Pul Köşesi"** sayfamıza, pul ve pulculuk konularında aklınıza takılan her türlü soruyu bekliyoruz.

Önceki sayılarımızda da sizlere duyurduğumuz gibi, çok kısa bir süre sonra bir de **Pul Kulübü** kuracak, bütün pulcu **Milliyet Çocuk** okurlarını aynı çatı altında toplamaya çalışacağız.

Esenlik dileklerimizle...

Okurun Sesi

Bu sayfada yayımlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun Sesi Çağaloğlu-İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi 1978 yılından beri almaktayım bu süre içinde ençok Cimcime, Barelli Demir Yumruklu Adam, Beşler Çetesi, Red-Kit ve Mırnavı çok sevdim bunların tekrar yayınlanmasını istiyorum. Ayrıca sinema, tiyatro ve bilim sayfalarının çoğaltılmasını istiyorum.

Özgür Şancı (Gölcük)

Derginizi çok uzun süreden beri alıyorum ve de çok beğeniyorum. Ençok Cimcime, Red-Kit, Bilmece-bulmaca, Siyah Kısrak, Fıkra sayfalarının çoğaltılmasını istiyorum.

Özgül Şancı (Gölcük)

Derginizi uzun süreden beri alıyorum. En çok Red-Kit, Beşler Çetesi ve Cimcime'yi seviyorum. Sizden isteğim, çizgi film kahramanlarının posterlerini yayınlamanız ve Red-Kit'e ayırdığınız bölümü genişletmeniz.

Candan Efeoğlu (Konya)

Derginizi çıkmaya başladığından beri almaktayım ve çok beğeniyorum. En çok Red-Kit, Beşler Çetesi, Cimcime ve Robin'i seviyorum, sizden isteğim ansiklopedi ekini çoğaltmanız ve futbol takımlarının posterlerini vermenizdir.

Kadir Sertel (Elâzığ)

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Pul 4
Beşler Çetesi 5-8
Parmak Çocuk 9
Bilim Dünyası 10
Öykü-Şiir 12-13
Bilmece 14
Red-Kid 15-18
İlginç Öyküleriyle Buluşlar ... 19
Okunacak Kitaplar 20-21
Robin 22
Okurdan Okura 24-25
Bilmece 26
Kahraman Pilotlar 27-30
Bir Gökyüzü 31-32
Afacanlar 33-36
Dünyanın Dört B. 37-38
Profesyoneller 39-42

Pul köşesi

BREZİLYA Posta İdaresi tarafından geçtiğimiz aylarda tedavüle çıkarılan iki tematik seri: Hayvanlar (solda), Tropik Yaşam (üstte).

İlk Türk Posta Pulunun Doğuşu

Türkiye'de ilk posta pulunun çıkmasını 1863 yılında AGAH EFENDİ sağlamıştır.

AGAH EFENDİ Türkiye'de posta hizmetlerini, Batı ülkelerinin düzeyine çıkarmak için büyük bir çalışmaya girmiş ve bu konuda İngiltere'yi kendisine örnek almıştır.

AGAH EFENDİ, 1832 yılında İstanbul'da doğmuştur. İlk öğrenimini bitirdikten sonra Tıbbiyenin hazırlık kısmında okumuştur. Öğrenimini yarıda bırakarak "Bâbıâlî"de çevirmenlik yapan Agâh Efendi, daha sonra elçilik kâtibi olarak Paris'te görev almıştır. Paris dönüşü "Tercüman-ı Ahval" adlı ilk bağımsız fikir ve haber gazetesini yayınlamaya başlamıştır.

AGAH EFENDİ, üstün zekâ ve kabiliyetleri nedeni ile başarılı ve değerli bir siyaset adamıdır. Vatanseverdir, devrimcidir. Devrimciliğin o zamanki ağır şartları altında cesaretle göğüs germesini bilmiştir. "Genç Türkler" topluluğundan olup, Ziya Paşa ve Namık Kemal ile çok yakın arkadaştır.

O zamanki hükümet baskıları nedeniyle Ziya Paşa ve Namık Kemal'in Avrupa'ya kaçmalarından sonra onların çok yakın arkadaşı olduğu bilinen AGAH EFENDİ'ye de 1867 yılında bütün görevlerden el çektirilmiştir.

Bunun üzerine AGAH EFENDİ de Avrupaya gitmiş, Fransa, İngiltere ve Belçika'da 4 yıl kalmıştır.

Sürecek

Geçen Sayının Devamı

Posta Pulunun Ortaya Çıkışı

"Rowland Hill", İngiltere'nin bütün kentlerine göre 4 değişik fiyatlı pullu mektup taşıma sistemi getirmiştir. Ama, buna karşın, ilk zamanlarda bu sistemin çeşitli aksaklıkları ortaya çıkmıştır. Örneğin aynı uzaklıktaki iki ayrı kent için, farklı ücretler alınabiliyordu.

İlk posta pulunu bulan Rowland Hill, 3 Aralık 1795 yılında Kinderminister'de doğdu. Posta idaresinin her kademesinde çalıştıktan sonra, posta dairesi sekreterliğine atandı.

Rowland Hill, posta örgütünün dünyaca tanınan ve unutulmayan bir kişisidir. Pulun postada kullanılmasını sağladıktan sonra, posta hizmetlerinin daha verimli çalışması için görevlendirilmiştir. Yalnız onun bu konuda hazırladığı plan ve projeler başlangıçta pek tutulmadı ve sert eleştirilere karşılandı.

1842 yılında genel seçimlerde Liberal parti seçimleri kaybedinece, "'Rowland Hill" posta dairesi başkanlık görevinden alındı. Yerine Whigs atandı. Whing'de Rowland Hill'in başlatmış olduğu yenilik hareketlerini sürdürdü. ve sistemin aksayan yanları için yeni değişiklikler yapıldı.

Rowland Hill'e 1860 yılında "Sir" ünvanı verildi. Bundan sonra adı Sir Rowland Hill oldu. ....Sir Rowland Hill'ın eseri olan posta pulu, basma ve kullanma sistemi gün geçtikçe büyük küçük devletler, prenslikler ve dükalıklar tarafından beğenilip, benimsenmiştir. Böylece sırası ile:

1846 yılında Amerika'da, 1849 yılında Fransa-Belçika-Bavyera'da, 1850 yılında Prusya'da, 1851 yılında Danimarka-Saksonya-Bremen"de, 1855 yılında İsviçre-Norveç-Baden'de, 1856 yılında Finlandiya'da, 1857 yılında Rusya'da, 1858 yılında Arjantin'de, 1859 yılında Hamburg'da, 1863 yılında TÜRKİYE'de, 1866 yılında Mısır'da, 1870 yılınada İran'da, 1871 yılında Japonya'da, 1878 yılında Çin'de, daha sonraları ise diğer ülkelerde pul çıkarılmaya ve kullanılmaya başlanmıştır.

Son

İZLANDA

Izlanda Cumhuriyeti'nin 40. Yılı nedeniyle 250 aurar değerinde bir anma pulunu tedavüle çıkardı. 25'li bloklar halinde basılan bu anma pulu, 25.7x41.1 mm. boyutlarında...

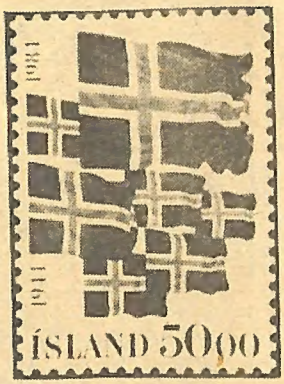

Mektupların hava yolu ile taşınmasının 50. Yılı (Yeni Gine).

VE KISA BİR SÜRE İÇİNDE FOLGOAT ORMANI ARANMAYA BAŞLANDI.

SAATLER SÜREN YÜRÜYÜŞLERDEN...

HESAPLA GEÇEN SAATLERDEN SONRA...
...BİR KÜÇÜK ÇİK ASLAN ÇIK VAA - MIŞ...
BA...BABA - SI ONU ÇOK SEVERMİİŞ..

KOMİSER BAILLARD'IN ADAMLARI TUZAKÇI'NIN BULUŞU AYGITLA KARŞILAŞTILAR...
BİR TEYBİN ÜSTÜNE YERLEŞTİRİLMİŞ BİR VERİCİ BU...
KARGA KARGA ÇAK DEDİ.. ÇIK ŞU DALA BAK DEDİ...
BİRİSİ BİZİ DOLAŞTIRARAK ZAMAN KAZANMAK İSTEMİŞ KOMİSERİM!

AKŞAMÜSTÜ TUZAKLI VERİCİLERDEN SONUNCUSU DA HELİKOPTER TARAFINDAN BULUNDU...
TAM O SIRADA..
AALİİ BABANIN ÇİFTLİĞİNDEE...

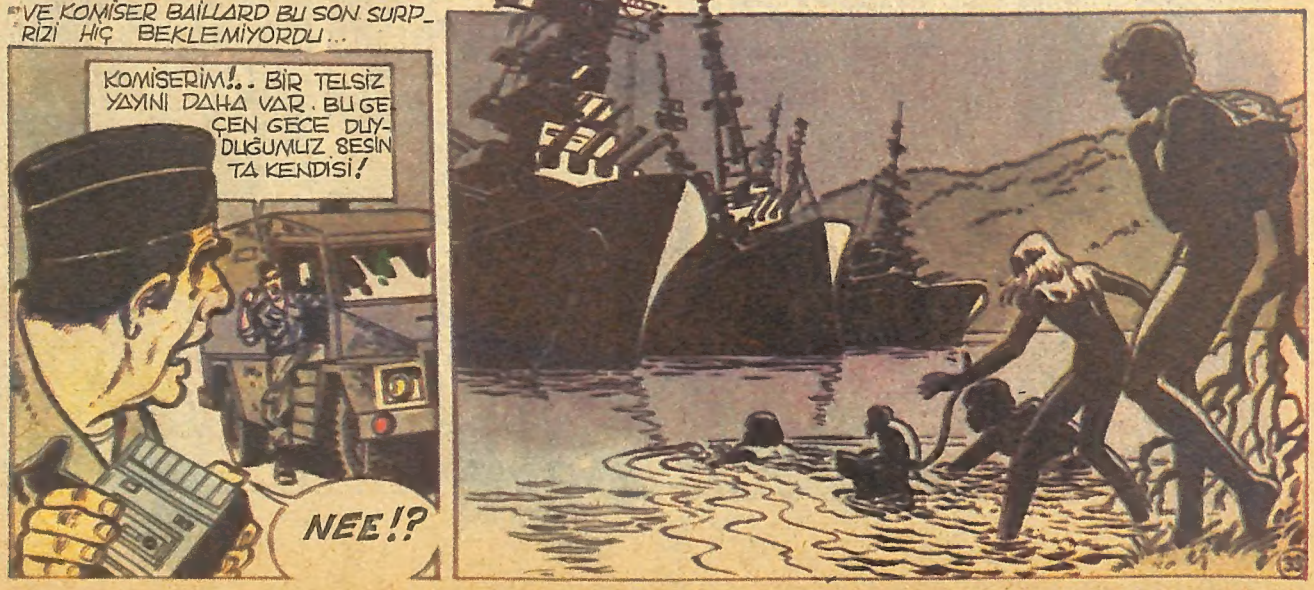
VE KOMİSER BAILLARD BU SON SÜRPRİZİ HİÇ BEKLEMİYORDU...
KOMİSERİM!.. BİR TELSİZ YAYINI DAHA VAR. BU GECE DUYDUĞUMUZ SESİN TA KENDİSİ!
NEE!?

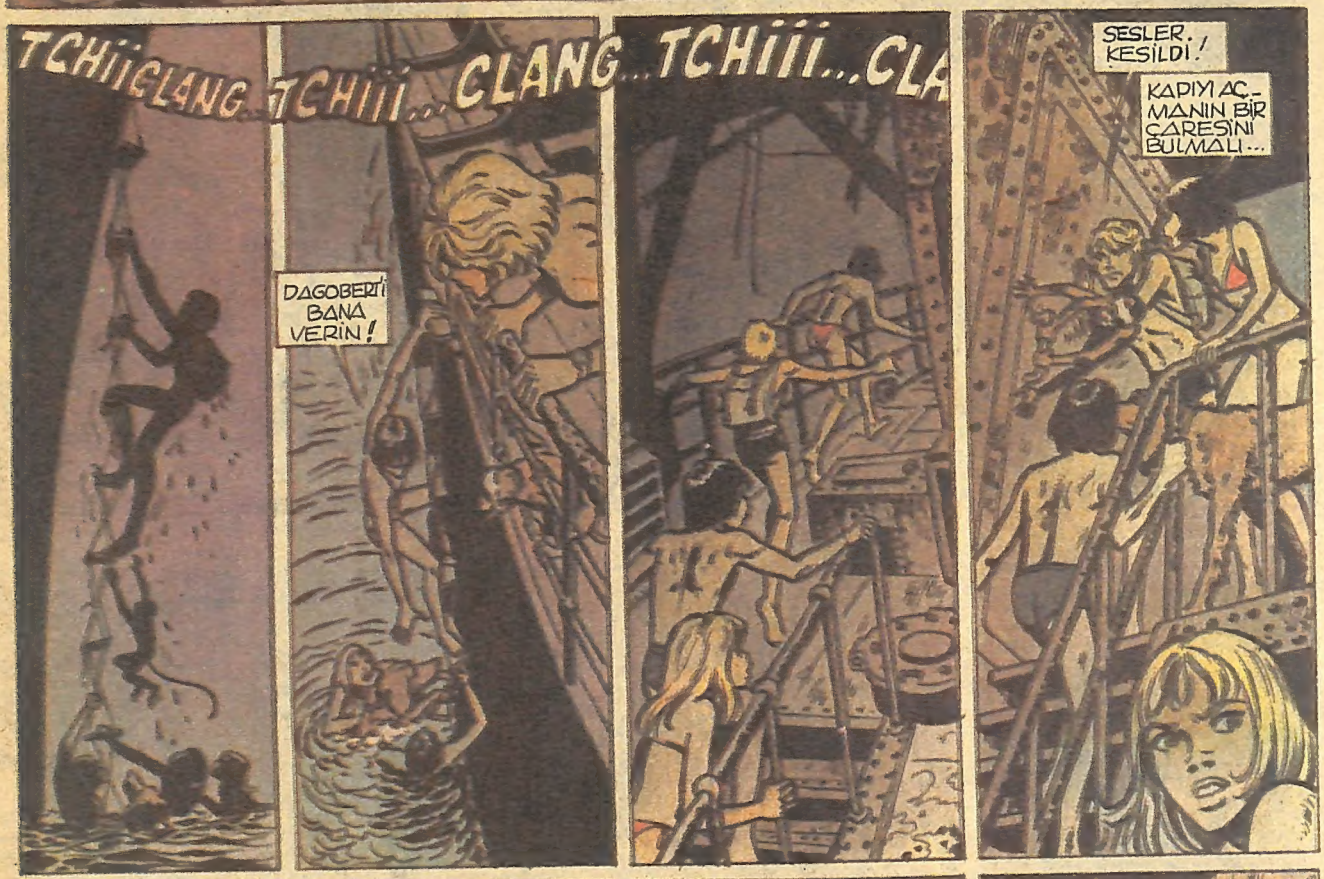
TCHiiCLANG...TCHiii...CLANG...TCHiii...CLA
DAGOBERT'İ BANA VERİN!
SESLER. KESİLDİ!
KAPIYI AÇMANIN BİR ÇARESİNİ BULMALI...

BUNUN TEK YOLU KAPIYI SÖKMEK. YANIMDA TORNAVİDA VAR!

PİLOU! HEY PİLOU! BİZ GELDİK!
İKİ GÜNDEN BERİ BİR KAMARADA HAPSEDİLMİŞ OLAN PİLOU UMUDUNU KAYBETMEDEN UZAKTAN KUMANDAYI ÇALIŞTIRIYOR...
PİLOU! BİZ GELDİK!
??
CLONG! CLONG!
DİNLEYİN! ORADA!!!
İŞTE!..
CRIIIII

TANRIM! YAYIN YİNE KESİLDİ ...

ŞU ANDA VERİCİNİN BU BÖLGEDE BİR YERLERE YERLEŞTİRİLDİĞİNİ BİLİYORUZ. İKİNCİ BİR YAYINDA O NOKTAYI SAPTAYABİLİRİZ..

TCHiii..CLANG..TCHiiii..

BU SES NE, REDEN GELİYOR ACABA?

İŞTE BURASI. BAKIN ANLAYACAKSINIZ.

BURADAN GEMİNİN İÇİNDEN! BİR MATBAA SESİ!
BİR MATBAA MI? AMA NE YAPIYORLAR?

GELİN SİZE GÖSTEREYİM. ŞU TARAFTAN!

Sürecek

PARMAK ÇOCUK

Geçen Sayının Devamı

Ama gelen giden yokmuş. Daha ertesi gün yine kuleye çıkmış. Çok uzaklarda bir orman görünüyormuş. Parmak Çocuk, bu ormandan anneciğinin çıkıp geleceğini ve kendisini kucaklayacağını düşünüyormuş. Öte yandan ana babası da uzun uzun bekledikten sonra oğullarından umut kesmişler, öldü diye ağlaşıp duruyorlarmış. Mektubu da almamışlar. Çünkü zarf yere düşünce yırtılmış ve rüzgârda uçup gitmiş.

Parmak Çocuk periler sultanına baş vurmaya karar vermiş. Periler sultanının bir yığın işi varmış. Ayrıca Parmak Çocuğun kendi kendini kurtarmasının, kendi başının çaresine bakmasının daha yararlı olacağını düşünmüş periler sultanı.

Parmak Çocuk ne yapacağını bilmezken, bir gün can sıkıntısından resim çizmeye başlamış. Resimleri gören kraliçe bunları pek beğenmiş ve saraydaki herkese göstermeye başlamış. Saraydaki herkes de resimleri çok güzel bulmuş. Parmak Çocuğun üstün yetenekli bir ressam olduğuna karar verilmiş.

Parmak Çocuk Şövalye Oluyor

Kral da sanata çok önem verdiği için Parmak Çocuğun bu başarısını hayranlıkla karşılamış. Onu ödüllendirmek istemiş ve şövalye yapmış. Böylece Parmak Çocuk şövalye olmuş ve Parmak Çocuk I adını almış.

Parmak Çocuğun giysileri eskiyip yırtıldığı için, hem de şövalye olduğu için yeni bir giysi gerekmiş. Hemen terziler toplanmış ve en pahalı kumaşlardan Parmak Çocuğa giysiler dikilmiş.

Karliçe de ayrıca Parmak Çocuğa değerli bir zırh, minicik ve çok keskin bir kılıç, bir şövalye başlığı armağan etmiş. Parmak Çocuğun başlığı pırıl pırıl parlıyor ve tepesindeki incecik tüy en küçük bir esintide hile salınıp duruyormuş. Ayrıca bütün koşumları işlemeli bir de at... Bu at bir fareymiş, minicik bir fare...

Armağanları yeni şövalyeye götürmek için de dört tane beyaz farenin çektiği saltanat arabası hazırlanmış.

Sürecek

BİLİM DÜNYASI

GÜNEŞİ SÖNDÜREN BULUT

1982 yılında Meksika'da bulunan bir yanardağın püskürmesiyle ortaya çıkan 500 milyon hacmindeki ve 20.000 kilometre uzunluğundaki bir toz bulutu kuzey yarımkürede 20 bin metre yükseklikte ilerlemeye başlamıştı. NASA bu toz bulutunun son 70 yılın en önemli iklim değişikliği olaylarına neden olacağını öne sürmüştü.

1982 yılının son altı ayı süresince kuzey yarımkürede güneş batarken görünen pembe, altın sarısı görüntülerin birdenbire ateş kırmızı, mavi, yeşil renklere büründüğü, günün insana gerçekdışı izlemini veren ışıklarla sona erdiği görülmüştü. Bu olağanüstü görüntülerin nedeni El Chichon isimli yanardağın yeniden harekete geçmesiydi.

Meksika'da, başkentin 700 km. kuzey-doğusunda yer alan El Chichon yanardağının yüksekliği 2.220 metreye ulaşır. Yıllardan bu yana volkanı uyumakta olan dağın çevresi yarı tropikal bitkilerle kaplıdır. 28 Mart 1982 günü saat 23.32'de yanardağdan çıkan gümbürtüleri duyan köylüler hızla oradan uzaklaşmaya başlamışlardı. Ama ne yazık ki, birçok kişi için artık çok geçti. Dayanılmaz sıcak, zehirli gazlar, lav yağmuru, ateşler ve küller çok sayıda insanın ölümüne yol açmıştı. Binlerce hayvan ölmüş, kilometrelerce orman yanmıştı. Beş köy lavlar altında kalmıştı. Tozun yoğunluğu, kurtarma ekiplerinin çalışmalarını önlemişti.

El Chichon'un patlamasıyla havaya savrulan toz, kül ve kum kütlesi bir duman oluşturarak stratosferde 30.000 metre yüksekliğe yayıldı ve dev bir bulut oluşturdu.

1982 yılının nisan ayında 20 bin metre yükseklikte ilerleyen bulutun uzunluğu 20.000 kilometreye ulaşmıştı. Bu uzunluk Meksika kıyılarından Arabistan yarımadasına kadar uzanan bir mesafeydi. 1982 ilkbaharında Amerikalı araştırmacılar hiç zaman kaybetmeden El Chichon bulutu yüzünden havaların soğuyacağını önemli ısı değişikliklerine rastlanacağını söylüyorlardı. Kısa bir süre sonra NASA da aynı görüşe katıldığını belirtiyordu.

Atmosferdeki değişiklikler yıllardır bilimadamlarının ortaya çeşitli görüşler atıp, keskin tartışmalara girişmelerine yol açıyor. Ancak bu konunun bütün insanlığı ilgilendiren bir yanı var. Çünkü hava değişiklikleri doğanın dengesini bozarak, yeryüzündeki beslenme ve enerji kaynaklarının tükenmesi, insanların ruhsal durumlarının bozulmasında doğrudan etkili olacak. Bu sorunu tartışanlar arasında atmosferdeki değişikliklerle havaların birdenbire soğuyup ortalığın buzullarla kaplanacağını ya da yakıcı sıcaklarda heryerin kavrulacağını öne sürenler bulunuyor. Atmosfer değişikliklerine neden olabilecek etkenler arasında dünyanın dönüş hızının azalması, güneşin püskürttüğü lavlar, hava kirliliği gibi çok çeşitli olgular sıralanıyor. Hatta füzelerin ve Concorde uçaklarının bile buna etken olduğuna inananlar var. Oysa bir Fransız bilimadamı bütün bu sözlere gözünü kırparak şakayla karışık şöyle yanıt veriyor: "Hafta sonunda yağmur yağıp yağmayacağı bir hafta önceden kesin olarak söylenemezken, nasıl olur da belli bir süre sonra iklim değişikliklerini şimdiden saptayabiliriz."

EN AĞIR YILDIZ

BİR Sovyet gökbilimcisi, 1961 yılında gözlenen garip patlamanın oldukça büyük bir yıldızın çatlaması sonucunda olabileceğini söylemektedir. Yıldız, güneşten 2000 kez daha ağır bir kütleye sahip olmalıydı.

Patlama, Perseus takım yıldızında bulunan NGC 1058 galaksisinde meydana gelmişti. Göksilimciler, o zaman medana gelen bu patlama nedeniyle yıldızın çevresinde oluşan ışık (alev) kavisinin oldukça uzun süreli olduğunu ve o zamana değin görülen patlamalarda bu denli uzun bir alev kümesinin gözlenemediğini vurgulamışlardı. Normal bir hız patlaması birkaç gün ya da hafta sürerken, 1961'deki patlamanın oluşturduğu parlaklık ancak 1 yılda doruk noktasına ulaşmıştı. Bu şimdiye değin görülmemiş uzun birikimden sonra yıldızın ığı oldukça yavaş ve düzensiz bir şekilde azalmıştı, kaldı ki 9 yıl sonra hala parlaklığı ayırt edilebiliyordu.

Geliştirilmiş kuramsal ani yıldız patlamaları araştırmalarıyla ünlü Sovyet bilim adamı V.P. Utrobin (Moskova Kuramsal ve Deneysel Fizik Enstitüsünden), 1961 yılında gözlenen ışık kavisinin, bizim güneşimizden 2000 kez ağır ve yarıçapı da 100 kez büyük bir yıldıza ait olabileceğini hesaplamıştır. Yıldızın, patlamadan önce %95 helyum ve %5 hidrojen içeren dış katmanlı, oksijen ve karbon karışımı silikon bir çekirdeğe sahip olduğunu söylemektedir. Utrobin patlamanın oluşturduğu enerji normal bir yıldız patlamasındakinden 10 kez daha fazlaydı.

TELEVİZYONLU SAAT

BİZ renkli televizyona yeni yeni alışırken, videolar, atariler günden güne yaygınlaşıyor. Bu tür aygıtlar gelişmiş ülkelerin pazarlarına çıktıktan kısa bir süre sonra ülkemize de giriyor. Ancak onların bu hale gelip pazara sürülmesi için çok uzun yıllar gerektiğini unutmamak gerek. Örneğin resimde gördüğünüz ekranlı saatin son durumuna gelip satışa hazırlanması için tam on yıl boyunca süren çalışmalar yapılmış. Gün ışığında da, net bir görüntü veren bu saatin içinde 32000 hücre var. Boyu 2,5 santimetre, eni ise 1,7 santimetre. Ağırlığı sadece 50 gram çekiyor. Bu ilginç Jopon harikası saati, tarihi veriyor, çalar saat olarak kullanılabiliyor, FM stereo yayınları izleyip, görüntüsünden yararlanabiliyorsunuz.

Çocuklar!

Musti'nin Serüvenleri'nin ilk dört kitabı çıktı.
Aldınız mı?

1. MUSTİ SİRKTE
2. MUSTİ SOKAKTA
3. MUSTİ İSTASYON ŞEFİ
4. MUSTİ VE KIŞ

Baştanbaşa renkli
Karton kapaklı 150 TL.

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

ÖYKÜ

Abdülkadir Ünlü

GÜZEL GÜNLERE BELMA

ENİNLE ilkin ortaokul birinci sınıfta karşılaştık. Ben Türkçe öğretmeniniz, sen hanım hanımcık bir öğrenciydin. Üç yıl süresince aynı sınıfın havasını birlikte yudumladık.

Orta birinci sınıftayken içimden sana hep "vitrin bebeği" derdim Belma. Beline dek salınan iki örgü saçların, tertemiz çocuksu yüzün, nar çiçeği kırmızısı dudakların, çift dizide inci beyazı dişlerin, küçücük burnun ve ışıl ışıl gözlerinle tıpkı bir vitrin bebeğiydin. Ama o bebekler koyuldukları yerde biteviye suskun durur. Senin gözlerin, kulakların, aklın hep öğretmenlerindeydi.

Kimin kızı olduğunu soramamıştım, ama, ilk yazılı sınav kâğıdını okurken iyiden iyiye merak ediyordum. On numara almıştın. Yazılı anlatımın da çok başarılıydı. Değme yazıcılara taş çıkartacak derecede güzel bir yazın vardı.

Sınıf öğretmeniniz seni sınıf başkanı yapmıştı. Kürsüde çıtı pıtı bir başkan her sabah yoklama yapıyor, sınıfa girişlerinde çocukları susturuyordu. En afacan çocuklar bile karşısında sus pustu. Bir sır vardı bu işte. Acaba kaymakam kızı olmanın görüntüsüne mi sığınmıştın?

Aysun, Ayşe bir de sen aynı sırayı paylaştınız birinci ve ikinci sınıflarda. Üçüncü sınıfta Aysun'un yerine Deniz geldi, Aysun öndeki sıraya geçmişti. Bahçede dolaşırken aranıza Arzu'yu da alarak beşli bir dizi oluşturuyordunuz. Bu, üç yıl boyunca hep böyle sürdü. Birbirinize vıcır vıcır neler anlatıyordunuz ya da kimleri çekiştiriyordunuz kimbilir?

Belma, ışıl ışıl gözleyle tıpkı bir vitrin bebeğiydi.

KİNCİ sınıfta senin bir yönünü daha keşfetmiştik. Televizyondan kaptığınız parodileri büyük bir başarıyla sergilemiştiniz sınıfta. Ayşegül, Aslı ve senin ses, mimik ve jestlerle çizdiğiniz televizyon tiplerine yıkılırcasına gülmüştük.

Zaman, çekingenliğini alıp götürmüştü. Usta tiyatro oyuncuları gibi rahattın. İşte o zaman içimde bir özlem şimşeklendi; kendi yazdığım bir oyunda gelecek yıl sana başrolü verecektim. Aradığım oyuncuyu bulmuştum.

3-B sınıfında, okulun çiçeği dediğimiz bir kız vardı: Sakine. Benimle bir çift konuşmaya her zaman can atardı. Dolanır dururdu çevremde. Bahçede siz yanıma gelince o da bitiverirdi. Önce konuşulanları dinlerdi sessizce. Sonra da ellerini beline şöyle bir güzelce koyar, lâfebesi gibi nasıl da taşı gediğine oturtuverirdi.

Bazan siz ona:

"Yağlara zam gelmiş! Bugün kaça acaba?" diye söz atardınız. O zaman Sakine kocaman bir öfke dağına dönüşür, gözleri yuvasından fırlayacakmış gibi olur, avını gözleyen atmacalarla keskin keskin bakardı size. Sonra da dikiş tutturamayacağını anlar, rüzgâr gibi eser giderdi çocukların arasına. Ben çoğunlukla arayı bulmaya çalışırdım. Baktınız olacak gibi değil, bir gün Sakine'yi de sevdiniz.

Siz ikinci sınıftayken yaptığımız Sarıçam gezisi, üçüncü sınıftayken Cennet ve Cehennem'e yaptığımız gezi unutulur mu hiç? Erdemli çamlığında verdiğimiz uzun molada Deniz'le bir güzelce kavga edip küsmüştünüz. İki can arkadaşa küsmek yakışır mı? Cennet'in ıslak merdivenlerinde senin ayağın kaymış, düşmüşsün. Deniz de elinden tutacağına sana gülmüş. Sen misin gülen... Kavganıza neden, bu basit olaydı. Karda, çamurda kayıp düşenlere gülerler kızım... Sizi barıştırana kadar o gün az uğraştırmamıştınız beni.

Üç yıl süresince bulunduğun sınıflarda birinciliği kimseye kaptırmadın Belma. Derslerdeki başarını notla değerlendirmek için on numaralar sana az geliyordu. Ama sen on numaraları

Onun gibi öğrenciyi okutmak, doyumsuz bir zevkti.

sıraladıkça kimlerin gözleri düşüyordu bir bilsen... Boş ver Belma, toplumda kötüler iyileri daima kıskanır. Sen hep en güzelini yaptın, zayıfların yanındaydın. Senin gibileri okutmak gerçekten doyumsuz bir zevkti, en büyük mutluluktu.

UEDA gününüzde sınıfta düzenlediğiniz eğlenceye katılamadım. Bahçede oturduğum bankta neşeli çığlıklarınızı dinledim. Bu, galiba gene bir sondu. Gidiyordunuz artık. Niceleri gibi yuvadan sizi de uçuruyorduk. Şurama bir acı oturmuştu o gün; at atabilirsen... Kaç gün sürerdi bilemiyordum.

Anı defterine karaladıklarım geldi aklıma. Bak, senin için neler yazmıştım:

"Sana bu satırları öğretmenliğimin yirmi beşinci yılında karalıyorum. Bunca yıl öğrenciler gördüm çiçek çiçek, dal dal. Öğrenciler gördüm salkım saçak, perişan. Öğrenciler gördüm tembel, çalışkan. Öğrenciler gördüm yıldız yıldız, çıra çıra; gözlerinde salkım salkım bahar. Öğrenciler gördüm tavşanlarca ürkek, korkak; öğrenciler gördüm tilkilerce kurnaz ve de yaramaz. Öğrenciler gördüm yalın ayak, dışı soğuk, gönlü sıcak. Ama tümünün dilerinde bir türkü vardı sevgi üstüne. Bence sevgi yaşamak... Ben yıllar yılı sevgi tattım, sevgi yaşadım. Bu işin sonu geldi galiba, ama, tadına doyamadım...

Yılların birinde, sınıfların birinde bir kız gördüm ufacık. Uzun saçları çift örgülü, gözleri ışıl ışıl, dudakları kıpır kıpır, tepeden tırnağa ak... Tüm dersler boyunca parmakları havada, öylesine bir dikkat... İşte bu kız sendin Belma..

Küçüktün büyüdün, olgundun daha da olgun oldun. Yılmadan çalıştın; gün oldu dersi sürükleyip götürdün, gün oldu sınıfı... Üç yıl, yeri geldikçe överek, övünerek senden söz ettim hep. Kızım, senin için sayfa sayfa övgüler dizsem gene az. Sen benim öğretmenliğimde çok az rastladığım bir gerçektin. Günlük güneşlik havalarda bile çakıp duran bir şimşektin. Sen sevgiydin arkadaşça, öğrencice; sen saygıydın insanca.

Gelecek, insanlara çok şeyler gizler. İsteriz, dileriz, bekleriz neler neler... Ben yaşadım ve gördüm: iyilerin sırtı kolay kolay yere gelmez. Umarım ki sen de öyle olacaksın, Allahın da izniyle ne umdunsa bulacaksın.

Gönlünce nice güzel günlere Belma. Güle güle kızım, güle güle."

Böyle yazmıştım ya... Hey gidi günler hey! Artık çok uzaklardasın. Arkadaşların söylediler selâmını. Onlara yazmışsın. Dünyalarca sevindim, kıvandım, gönendim. Çorbada bir tutam tuzum olduğu için.

Şimdilerde gözlerimde bir Mine Öğretmen salınır durur nazlı nazlı gelinciklerce. Müsameredeki etkili oyunuyla izleyenleri büyüleyen gönlü yüce Mine Öğretmen... Belki de çok yakın bir gelecekte Belma Öğretmen!..

ŞİİR KÖŞESİ

EN SEVDİKLERİM

En sevdiğim resim: Doğanın kendisi
En sevdiğim ses: İnsanın sesi.
En sevdiğim koro: Kuşlar korosu.
En sevdiğim şeyler: O şeylerin canlısı.
En sevdiğim şarkı: Barış şarkısı.
En sevdiğim uçan şey: İlk yaz uçurtması.

Aslında en sevdiğim şeyler
bir değil, iki değil, üç değil:
Güzel her şey, doğru her şey, yararlı her şey
benim de en sevdiğim şeylerdir.
Çirkin her şey, ayıp her şey, kötü her şey
benim de hiç mi hiç sevmediklerim.

Fikret DEMİRAĞ

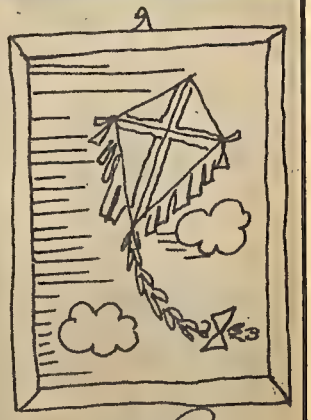

İ E E
B LM C ?
U A A

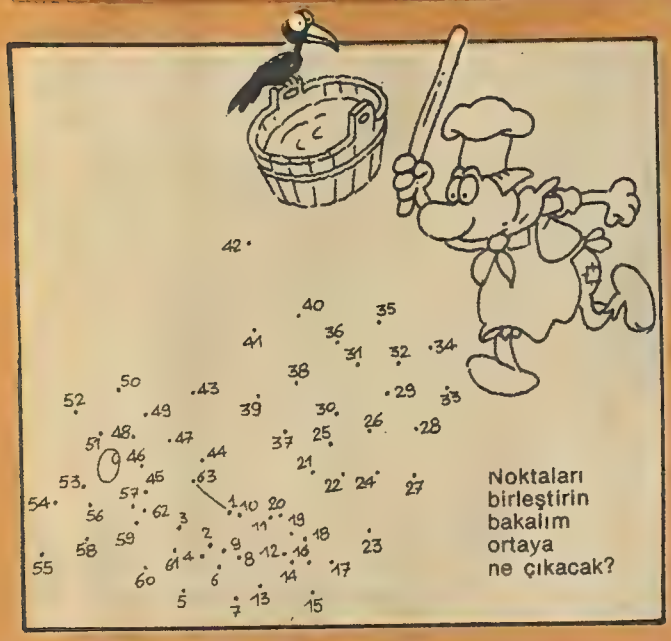

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

İki resim arasındaki yedi farkı bulabilir misiniz?

Okla işaretli yerden başlıyarak, tuzaklara ve nöbetçilere yakalanmadan çıkış'a ulaşabilr misiniz?

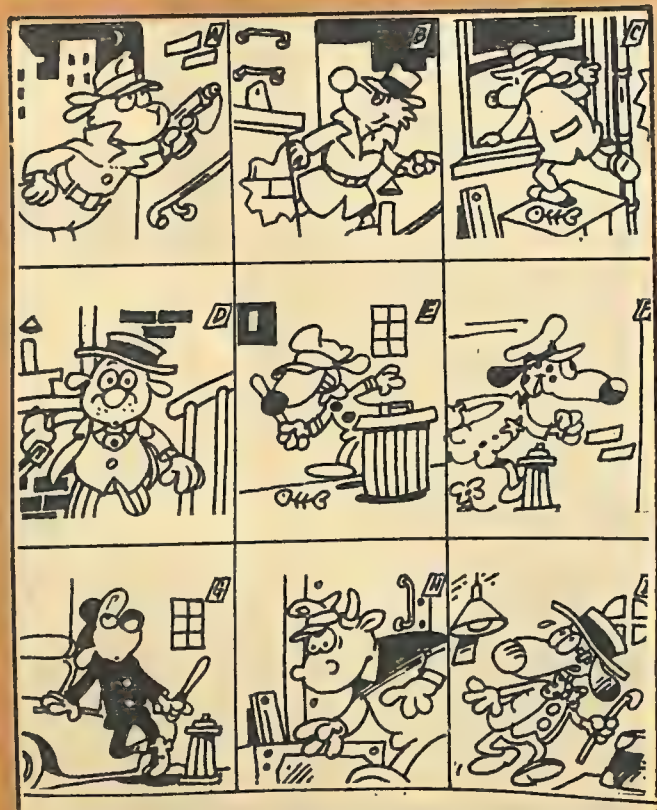

ORTAK ŞEKİLLER: Resimler arasında ortak şekiller bularak A'dan I'ye ulaşabilir misiniz?

RED KİT ABRAKADABRA 1

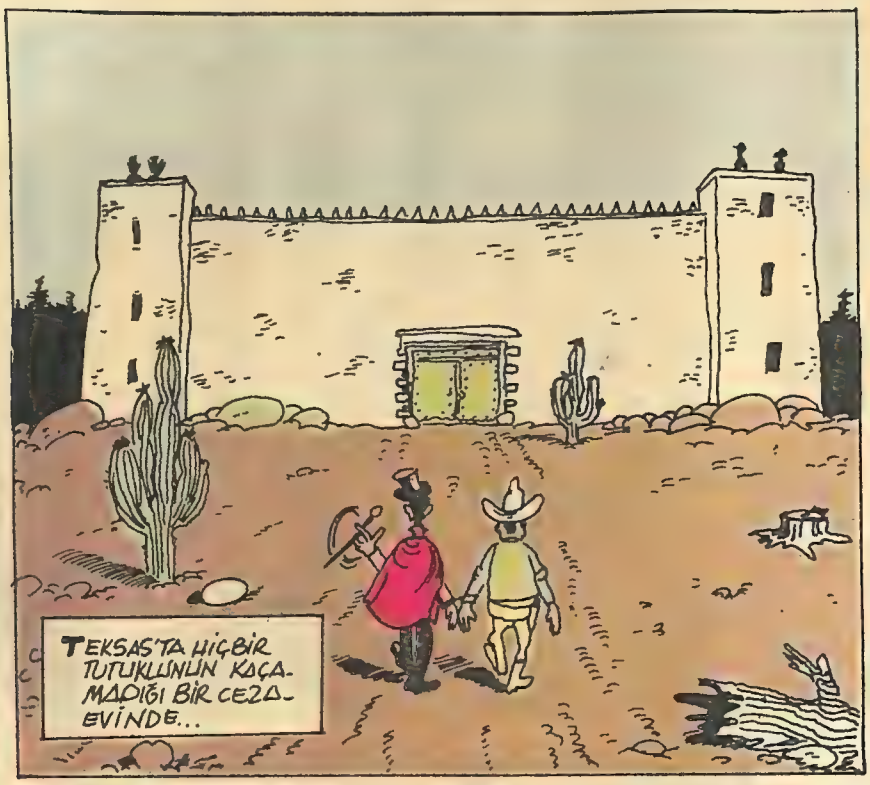

GARDİYAN ODASI
İYİ AKŞAMLAR BAYLAR! BANYOLU BİR ODA RİCA EDİYORUM..
PALYAÇOLUĞU BIRAK AMİGO! CEPLERİNİ BOŞALT!..
MEMNUNİYETLE!
ÖNCE, EŞİNİZİN DOĞUM GÜNÜ İÇİN BİR DEMET ÇİÇEK!
SONRA BURAYA BAYRAM HAVASI VERECEK BAYRAKLAR!
ROMANTİK MUMLARI UNUTMAYALIM!
İŞTE BU DA ET SUYU ÇORBANIZ İÇİN!
BENİM KEMİĞİM BU!
TABANCAM!
BUNLAR DA SERVİS TAKIMLARI!
ANAHTARLARIM!
BIRAK BU SAÇMALIKLARI ARTIK!.. ADINI SÖYLE?
HANGİSİNİ SÖYLEYEYİM BİLMEM Kİ... AVRUPA'DA BANA ZATİ SUNGUR'UN ÇÖMEZİ DERLERDİ. BURADA İSE ABRA KADABRA DİYORLAR...
TANIŞTIĞIMIZA SEVİNDİM...

SERRRATCH...
SERRRATCH!...
BAKIN! UCUNU GENE KIRDIM!
DURUN! GELEN VAR!
AZILI SUÇLULARIN BARINDIĞI KOĞUŞTA KALACAKSIN! YARIN SANA ÜNİFORMANI VERİRİZ.
KLİK!
ÇOK GÜZEL. NEŞELİ VE BİRBİRİYLE ANLAŞAN ARKADAŞLARA BAYILIRIM.
İYİ AKŞAMLAR BAYLAR! LÜTFEN RAHATSIZ OLMAYIN! SANIRIM BU GECE SİZE KONUK OLMAMA İTİRAZINIZ YOKTUR.
VLAN!
KAŞIĞINI VER.
?
TUTUKLULARA VERİLEN ŞU DEMİR PARÇASINDAN MI SÖZ EDİYORSUNUZ?
EVET. SEN BENİMKİNİ AL!
ŞİMDİKİ KAŞIKLAR ÇOK LEZZETLİ ANLAŞILAN!
BUNUNLA BİRAZ DAHA İDARE EDERİM.
TOPRAK YİYECEK KADAR ACIKMIŞ OLAMAZSINIZ BAYLAR!
SAÇMALAMA! TÜNEL KAZIYORUZ,
SERRRATCH...
BU KONUKSEVER OTELDEN AYRILMAK İSTİYORSANIZ, NEDEN KAPIDAN ÇIKMIYORSUNUZ?
!?!
39

BAKIN! ANAHTARLAR! ARTIK KAŞIKLARI KULLANMANIZA GEREK KALMADI!
ANAHTARLA DAHA ÇABUK MU KAZARIZ DİYORSUN?

YANİ ANAHTAR DAHA SERT ONDAN MI?
PAF!

BİR PLÂNIM VAR. TÜM TUTUKLULARI SERBEST BIRAKACAĞIZ. GARDİYANLAR KİME BAKACAKLARINI BİLE ŞAŞIRACAKLAR. BİZ DE BU ARADA KAÇARIZ!

SEN BİR DAHİSİN JO!

TÜM TUTUKLULAR DEDİM. BUNA SEN DE DAHİLSİN!
AMA BENİM NİYETİM BU GECE BURADA KALMAKTI.
44

BİRKAÇ GÜN SONRA RED KİT, BİR TELGRAF ALDI...
"DALTONLAR KAÇTI! ÇABUK GEL!"

ÖNCE İŞE ŞALDIRIYA UĞRAMIŞ BİR SİLÂH DÜKKÂNI ARAMAKLA BAŞLAMALI DÜLDÜL..
EVET BİLİYORUM. HER ZAMAN YAPTIĞIMIZ GİBİ.

BANA KENDİ SİLÂHLARIMDAN BİRİNİ ÇEKTİLER. DÖRT TABANCA ALDILAR VE...
ANLADIM, ANLADIM...

DÖRT HAYDUT... HER ZAMANKİ HİKÂYE...
DÖRT DEĞİL!

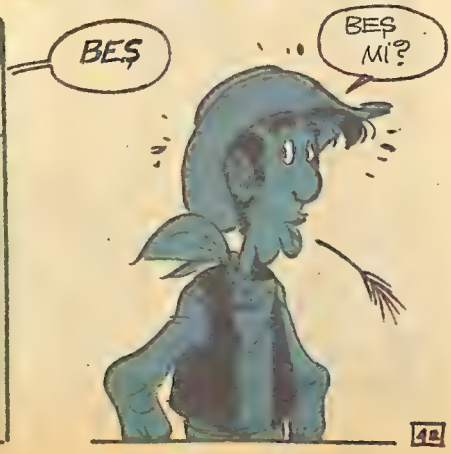
BEŞ
BEŞ Mİ?
42

İLGİNÇ ÖYKÜLERİYLE BULUŞLAR ②

YAPAY YAĞMUR

İNSANLARIN doğal güçlerin dışında yağmur yağdırma istekleri çok eskidir. Ama bunun gerçekleşmesi ancak 1946 yılında olanaklı olmuştur. Eski çağlarda yağmur duasına çıkılır ve şarkılarla, şiirlerle, bazı maddeleri yakarak tılsımlar yaratıldığına inanılarak yağmurun yağması beklenirdi. Son zamanlarda ise bazı şarlatanlar insanları dolandırarak, yağmur yağdıracaklarını inandırırlar, sonradan da kaçıp giderlerdi. 1946'dan önce yağmurcular ya yalancılardı ya da bazen şansları iyi giden namuslu kişilerdi.

Bilimsel olarak yağmur yağdırma Schaefer adlı genç bir bilim adamı tarafından gerçekleştirilmiştir.

Yağmurun nasıl yağdığı uzun zamandan beri bilinmektedir. Okyanusların ve nehirlerin yüzeylerinden buharlaşarak yükselen sular yukarı çıkınca hava ile birleşerek bulutları oluştururlar ve o bulutlardan yağmur olarak geri dönerler. Ama yağmur tanelerinin oluşmasına neyin neden olduğu son zamanlara kadar pek iyice bilinmiyordu.

İkinci Dünya Savaşı sırasında uçak kanatlarında oluşan buzların nedenini araştırma görevi iki bilim adamına verilmişti. Bu iki bilim adamı kar fırtınalarının çokca olduğu bir bölgeye gittiler. Yüksekçe bir dağın tepesinde çalışmalarına başladılar. Çok kısa bir zamanda onları çevreleyen bulutların donma noktasının çok altında olduğu halde, buz kristalleri oluşmadığını gördüler. Bu durum oldukça garipti.

Buradaki çalışmaları bittikten sonra, Schaefer, bazı bilim adamlarının önerdikleri gibi, karın çok soğukta çevresinde kristaller oluşturacağı merkezi noktaları aramaya başladı. Bu iş için her türlü maddeyi deniyordu. Evindeki buzluğun içine pudra, şeker ve diğer bazı maddeleri koyarak denemelerini sürdürdü. Buzlukta istediği soğuk ve nemli havayı yaratabiliyordu. Bulutun nemli havasını taklit ederek buzluğun içine üflüyordu. Sonra oraya belirli bir madde koyuyordu. Amacı koyduğu bu maddelerin kar kristallerinin merkezlerini oluşturmasıydı. Ama pek olumlu bir sonuç alamadı.

Bir gün yine aynı işlemleri sürdürürken, bir ara vermek zorunda kaldı. Bu arada da buzluğun kapağını bilerek açık bıraktı. Döndüğünde buzluğun derecesinin çok yükseldiğini gördü. Bu durumda iki seçeneği vardı, ya kapağı kapatıp ısının normalleşmesini bekliyecekti, ya da işlemi çok soğuk ve katı halinde olan bir gazla sürdürecekti.

Schaefer ikinci yolu seçti. Katı ve kuru buzu buzluğun altına koydu ve bunu yaparken de sık sık nefes alıp verdi. Ve birden nefesinde küçük küçük bir parçacıklar gördü. Bunların buz kristalleri olduğunu hemen anladı. Ne olup bittiğini anlamıştı. Buz kristalleri oluşturabilmişti ama bunu nefesini iyice soğutarak yapmıştı, böylece sıvı kristalleri yapmıştı. Schaefer yanına hemen arkadaşlarını çağırarak onlara küçük bir gösteri yaptı. Buzluğun içine nefes alıp vermeye devam ederek bu kez büyük katı ve kuru buz parçaları atmış ve ufak çapta bir kar fırtınası yaratmış.

Buzluğun içinde bu yapılabildiğine göre, gerçek bulutlarla da aynı işlemin yapılabileceğini düşünmüş. Gerekli malzeme bir uçak ve buzları atmaya yarayacak bir makina idi.

Soğuk bir kasım sabahı Schaefer bir kaç arkadaşıyla birlikte işe koyuldu. Uçağa bindikten sonra çok nemli olduğunu tahmin ettiği bir bulutu gözüne kestirerek pilota o yöne gitmesini söyledi. Tam zamanını ayarlayarak bulutun üstüne makineden buz parçaları atmaya başladı. Buzların yarısını atmıştı ki soğuktan motor bozuldu. O anda ne yapması gerektiğini çok kısa bir süre içinde düşünen Schaefer buzun geri kalanını percereden olduğu gibi dışarıya bulutun üstüne atmaya başladı.

Aşağıda olayı seyireden arkadaşları sevinç içindeydiler, çünkü o koca bulutun altından kar taneleri düşmeye başlamıştı. Böylece yapay yağmur çalışmaları olumlu bir biçimde gerçekleşmişti.

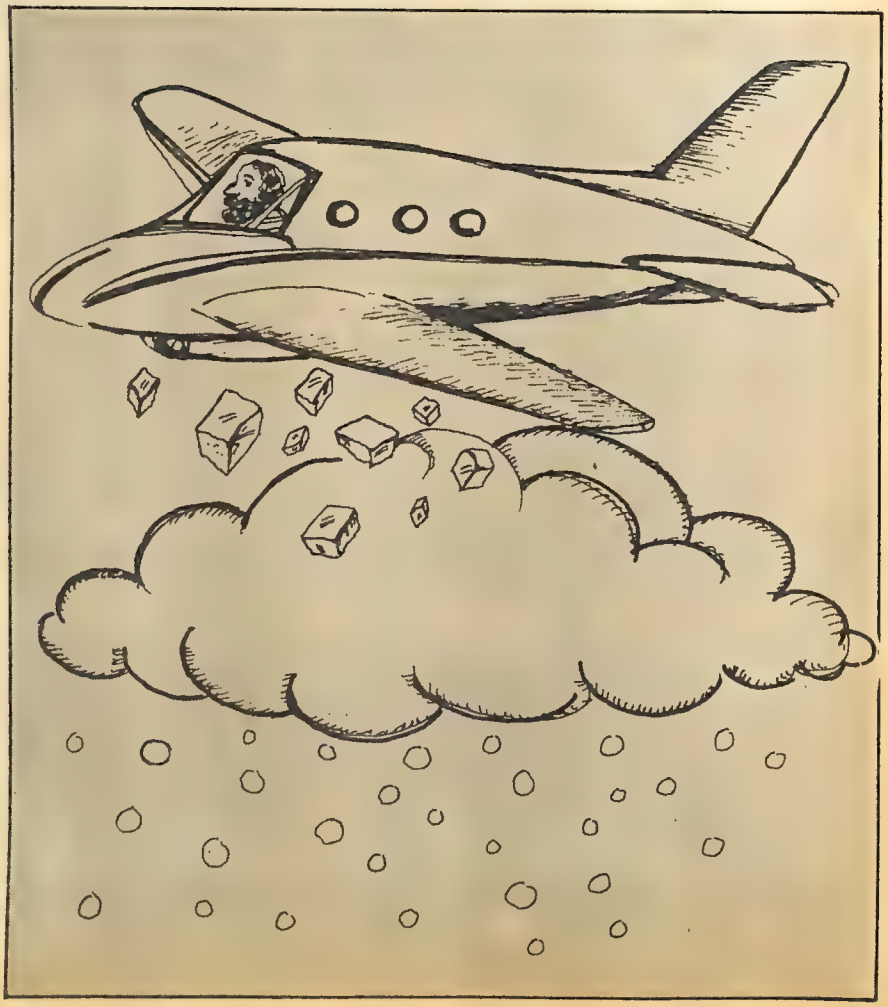

Okunacak kitaplar

Hazırlayan: Hikmet Altınkaynak

Tatil Köyünden Öyküler- Nasrettin Hoca

KEMAL ÖZER

GÜNÜMÜZ şairlerinden **Kemal Özer,** 1935 yılında İstanbul'da doğdu. İlkokuldan sonra Kumkapı Ortaokulu'nu ve İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdi. Edebiyat Fakültesi Türk dili ve Edebiyatı Bölümü'ndeki öğrenimini yarım bıraktı. Çalışma hayatına atılıp Cumhuriyet gazetesine düzeltmen olarak girdi. (1960), buradan emekli oldu. Şimdi Varlık dergisini yönetiyor.

Kemal Özer, şiire ortaokul öğrencisiyken başlar. Sait Faik'in **Lüzumsuz Adam** kitabı, üzerinde büyük bir etki bırakır. Kitaptaki öykülere özenerek öyküler yazar. Sonra da şiire yönelir. İlk yayımlanan şiiri **"Bir Yer Var"** adını taşıyan, Ankara'da **Harika** adlı bir dergide basılan şiirdir. (25 Ağustos 1951). **Özer,** daha sonraları İstanbul Erkek Lisesi'nde edebiyat öğretmeni Salim Rıza Kırkpınar ile edebiyata ilgi duyan arkadaşlarıyla bu tutkusunu güçlendirir. Daha sonra girdiği Edebiyat Fakültesi'nde ilgi ve çalışmaları yoğunlaşır. Hocaları **Ahmet Hamdi Tanpınar** ile **Mehmet Kaplan**'ın etkileri çalışmalarını verimlileştirir. Arkadaşlarıyla birlikte **a dergisi**'ni kurar. **İkinci Yeni** şiir hareketinin savunucularından olur. Bunu **Şiir Sanatı** adlı başka bir dergi (1965-1967) izler. Kitabevi yönetir. **a dergisi**'ni yeni bir içerik ve anlayışla **Yeni A dergisi** olarak çıkaranların arasında yer alır. Bu arada yayımlanan kitaplarından **Sen de katılmalısın Yaşamı Savunmaya** için 1976 Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü, **Kimlikleriniz Lütfen** ile de 1982 Toprak Şiir Ödülü verilir.

ESERLERİ

Şiir kitapları: **Gül Yordamı** (1959), **Ölü Bir Yaz** (1960), **Tutsak Kan** (1968), **Kavganın Yüreği** (1973), **Yaşadığımız Günlerin Şiirleri** (1974), **Sen de Katılmalısın Yaşamı Savunmaya** (1975), **Geceye Karşı Söylenmiştir** (1978), **Kimlikleriniz Lütfen** (1981), **Araya Giren Görüntüler** (1983).

Çocuk Kitapları: **Nasrettin Hoca, Tatil Köyünden Öyküler** (1981), **Trenler Ne Güzeldir.**

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

KEMAL ÖZER'in şiirleri yaşamdan kaynaklanan şiirlerdir. Kendi deyişiyle "Yaşama bir bütün olarak bakma, onu bir bütün olarak kavrama, şiiri yaşamın hizmetine koşma" amaçlarını taşırlar. İlk üç kitabındaki şiirleri Atilla Özkırımlı'nın değerlendirişiyle Tanpınar'ın sanat anlayışını yansıtır. Bu da kısaca estetiğin (güzelin) buyruğunda bir şiirdir. Bu öznelliği Kemal Özer, zamanla aşacak, "Yaşamı Savunan" şiirler yazacaktır. Çocuklara yönelik şiirleri olsun, Nasrettin Hoca'dan uyarlamalar olsun, onun bu anlayışına paralel ürünler olur.

Kitabın Konusu

Tatil Köyünden Öyküler, adından da anlaşılacağı gibi, yazarın bir tatil köyünde yaşadığı olayları işleyen öyküler toplamıdır. Çeşitli ailelerin çocukları, çeşitli sorunlar ve mutlulukları kucaklayan öykülerdir.

Nasrettin Hoca, ünlü halk filozofumuz, dünyayı güldüren kişimiz Nasrettin Hoca'yla ilgili fıkraların çocuklara göre bir araya getirildiği kitaptır. Bu fıkraları Özer, düzyazı olarak değil, manzum olarak ele almış, işlemiş, çağdaş bir yorum katmıştır.

KEMAL ÖZER'den Örnekler

Gelin Bir Yolculuğa Çıkalım Birlikte

İR trenin düdük çala çala geçtiğini duyunca ne yaparsınız?

Tekerlerin demiryoluna çarpa çarpa çıkardığı sesi dinlemek için, elinizdeki işi bırakıp kulak kesilmez misiniz?

Doğrusu ben dinlemeden edemem. Hatta başımı kaldırır, sesin geldiği yanda bir aralık ya da pencere varsa, treni görmeye çalışırım.

Ne güzeldir trenler!

Ne güzeldir trenlerin süzülüp gidişi!

Geçtiği yerdeki her şey onunla akıp gidiyor sanırsınız. Sonra bir de bakarsınız, tren gitmiş, içinden geçtiği görüntü kalmış. Ama görüntüdeki evler, damlar, direkler bir süre daha üst üste yığılacak gibi olur, trenin gittiği yöne doğru...

Bana öyle gelir ki lokomotif önden kaçmakta, vagonlar da onu kovalamaktadır. Hızlı hızlı öten düdük, ele geçmekten korkan lokomotifin çığlıklarıdır. Bilirim öyle olmadığını, yine de öyle düşünürüm. Benim içimden de koşmak gelir, sanki biri arkamdan uzanıp omuzumu tutacakmış gibi.

Trenler güzeldir ya, asıl göz alıcı olan lokomotiftir. Bir de lokomotifsiz vagonları göz önüne getirin. İçleri tıklım tıklım bile olsa ne kadar kıpırtısız, ne kadar sönüktürler. Kendi başlarına bir yere gidemeyecekleri, bir iş beceremeyecekleri bellidir çünkü.

Lokomotifler öyle mi? Vagonlarının başında bir kümese düzen veren horoz gibidir onlar: Canlı, iri, kabarık ve pırıl pırıl.

Tekerleri birbirine bağlayan, ilk devinimi başlatan pistonu düşünün. Dışa doğru çıkıntı yapan piston yuvası, tıpkı horozun mahmuzu gibi çalımlıdır. Önce ağır ağır gidip gelen, sonra hızlanan piston, arka arkaya dizilmiş insanları anımsatır bana...

(Trenler Ne Güzeldir, 1983)

MEKTUP NEREYE?

Okuma yazma bilmeyen biri
Hoca'yı yolundan çevirir,
mektup yazdırmak ister:
"Hocam senin elinden gelir,
hele ben söyleyim de sen yazıver"

Hoca sorar
kâğıda kaleme sarılmadan önce:
"Nereye yollayacaksın bu
mektubu?"

Öğrenince
Bağdat'a yollayacağını,
"Ben oraya kadar gidemem"
der.

Yanlış anladı sanıp
adam düzeltir:
"Mektup gidecek Hocam
sen gitmeyeceksin"
"Öyle ama"
der Hoca,
"Onu okumak için
benim de gitmem gerekir"

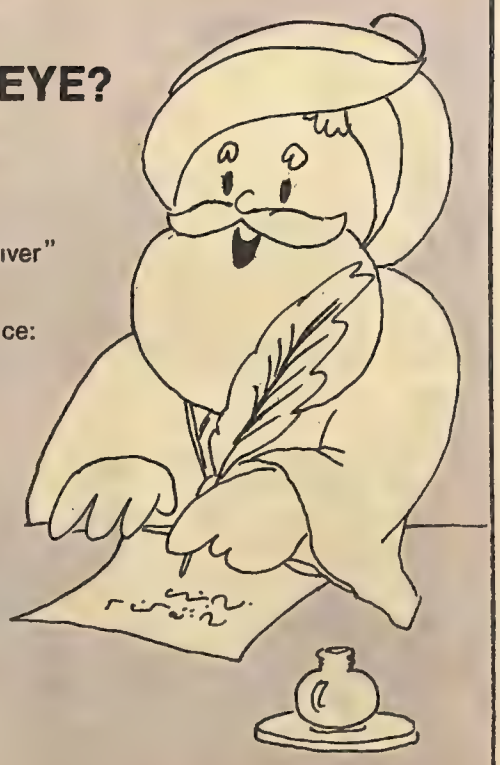

(Nasrettin Hoca, 1981)

Doğum Günü

Sevgili Alev,

Tatile girerken kararlaştırdığımız gibi yazıyorumişte.Umarımsen de gecikmeden yazarsın. Biliyorum sabırsızlanıyorsun şimdi. Gevezeliği bırak da olan biteni bir an önce anlat diyorsun. Dur bakalım, her şey sırayla. Ne öğrettiler Türkçe derslerinde? Her yazının önce bir girişi olmalı.

Bilirsin, annem her işte değişiklik arar. (Dikkat! Bu sözcüğün altını özellikle çiziyorum, nedenini mektubun sonunda anlayacaksın.) Bu yıl yaz tatilini nerde geçireceğimiz düşünülürken, yurt dışına çıkmayı istemedi. Antalya gibi, Bodrum, Marmaris, Kuşadası gibi ilk akla gelen yerlerden de bıkmış. Babama dedi ki:

— Şöyle bir ayağım kentte olsun şekerim. Biraz da aynı yüzleri görmeyeceğim bir yer olsun. Biraz da köy yaşantısına yakın olsun. Gürültü patırtıdan sıkıldıkça gidip bir köy evinde kahvelerini içeyim, bir iki kendi halinde insanla konuşayım.

Sıkı bir pazarlığa oturdular. Annemin istediği gibi bir yerde tatil ucuza gelecekti. Bunu bildiği için başka istekler sıralıyordu. Başından beri bu işten hoşlanmayan babamsa ödün koparma niyetiyle zora koşuyordu durmadan. Her zaman olduğu gibi sonunda uzlaştılar. Annem "bir köy evinde kahve içme'" tasarısı uğruna, babamın tatil boyunca kentteki evimizde kalmasını, haftada iki gece yanımıza gelmesini kabul etti.

Peki, bu üç "olsun"lu yeri bulmak için ne yaptınız diyeceksin. Anlatayım. Ne gazetelere göz attık, ne gezi kılavuzuna başvurduk. Doğrudan bizim hizmetçiyi görevlendirdik. Nasıl mı? Bir hafta izin verdi annem. Bir hafta sonra, başka hizmetçiler arasında yaptığı soruşturmanın sonucunu anneme getirdi. Gidilecek yeri bulmuştuk: "Gündöndü Tatil Köyü."

(Tatil Köyünden Öyküler, 1980)

İŞTE ODANIZ BURASI!
HMMM!
ÜHÜ!
ORMANLAR KRALI ROBİN
ÜHÜ, ÜHÜ! SENİ DE MEMNUN ETMEK OLANAKSIZ!
HAFTA SONUNU DENİZ KIYISINDA GEÇİRELİM, DİYE TUTTURAN SEN DEĞİL MİSİN?
ÖDEDİĞİMİZ PARAYLA HİLTON'DA KALAMAZDIK HER— HALDE... BİZ HANIMEFENDİ MEMNUN OLSUN DİYE YIRTINALIM, O "ÜHÜ, ÜHÜ" DİYE AĞLASIN!
ÜHÜ!
DEMEDİM Mİ BEN SİZE!
ÇOK LÜKS DEĞİL, ANCAK TEMİZ...
EVET AMA...
YATAĞA BİR İTİRAZIN OLAMAZ. ÇÜNKÜ ÇOK RAHAT.
EVET AMA...
YEMEKLERİ GÖRDÜN. YEMEKLER GÜZEL.
BELKİ BİRAZ ETLER YAĞLIYDI, O KADAR...
EVET AMA...
ÖYLEYSE BUNUN KEYFİNİ ÇIKARALIM! BU FİYATA TAM PANSİYON!
ÜSTELİK DENİZ KIYISINDA BİR ODA...
İYİ HAVADA ADALAR BİLE GÖRÜLEBİLİR... TABİİ DENİZ ALTINDAN...
ÜHÜ!

İŞTE "YAZ TATİLİ" KAZANAN OKURLARIMIZ...

Sıra numarasıyla bir'den üç'e kadar olan **"yaz tatili"** kuponlarımızı bize yollayan okurlarımız arasında, **İstanbul 8. Noteri Celal Özdemir**'in gözetiminde çekilen kurada aşağıda adları yazılı olan 20 okurumuz, **Bodrum**'da yaz tatili kazandı.

Milliyet Çocuk Dergisi'nden parasız yaz tatili kazanan okurlarımız, 10'arlı iki grup halinde **Bodrum** Met Kamping Tesisleri'nde **15 gün süreyle** yaz tatili yapacak. İlk grup, **10 Ağustos** tarihinde tatile çıkıp 18 Ağustos tarihinde geri dönerken, ikinci grup da, **18 Ağustos** tarihinde tatile çıkıp, 25 Ağustos tarihinde geri dönecek.

Şanslı okurlarımızı kutlar, **Milliyet Çocuk Dergisi** olarak hepsine iyi tatiller dileriz.

1— Öktem Gözübüyük - Ankara
2— Semih Okyar - Ankara
3— Gökhan Eryol - Ankara
4— Ümit Mercimek - Ankara
5— Kadir Sağlam - Zonguldak
6— Cenk Sevinç - Ankara
7— Cenk Uğurlu - Ankara
8— Ersin Ertan Er - Ankara
9— Alper Çetinkaya - Denizli
10- Dündar Gerboğa - Denizli
11— Fahrettin Eraslan - Bolu
12— Barış Sürücü - Ankara
13— Atilla Özkök - Gaziantep
14— Murat Taş - Adana
15— Fatih Aracı - İzmir
16— Halim İtkü - Ayvalık
17— Naki Erdoğan - Ankara
18— Mustafa Sınar - Ankara
19— Ömer Önder Sümen - Denizli
20— Yunus Şen - Çankırı

İstanbul 8. Noteri Celal Özdemir, dergimiz Yazı İşleri Müdürü Mehmet İtkorur'la birlikte, "yaz tatili" kazanan okurlarımızı saptıyorlar.

okurdan okura

TATİL

Son ders karne verilecek,
Çalışkanların yüzü gülecek.
Ama hiç çalışmayanlar,
Buna çok üzülecek.

İki sene çalıştık,
Çalışmaya alıştık.
Biraz da dinlenelim,
Denize de gidelim.

Deniz TEPE

GÜZEL SABAH

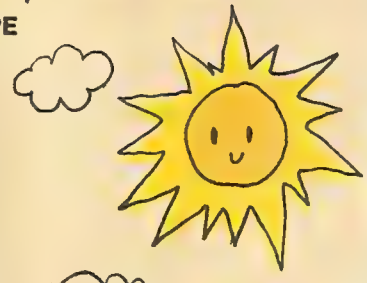

Elbet yine sabah olacak,
Güneş doğup,
Semalar açığa çıkacak
Doğa birbirini açacak.

Çiçekler etrafı donatacak
Derken!..
Etrafı kalabalık saracak,
Çocuklar okulun yolunu,
Anne ve babalar işin yolunu tutacak,

Nihayet kuşlar uyanacak
Otobüs koşuşup oynayacak
Derken akşam olacak
Herkes işten eve,
Okuldan eve koşacak.

Nihayet etraf karanlık olup,
Herkes yine eski akşamlar gibi,
Tatlı bir uykuya dalacak
Etraf yine eski sessizliğe bürünecek.

Dursun TÜRKGÜLÜ

HAFTANIN ŞİİRİ

ÖĞRETMENİM

Çok çalışıp, didinir.
Öğrenirsek sevinir,
Bizim için emek verir.
Bilin bakalım bu kimdir?

O, gezdirir dünyayı,
O, öğretir yaşamı.
Onun bir gün gelmemesi,
Sızlatır yüreğimizi.

Çünkü o, bir ışıktır;
Işığını bizlere yansıtır.
Hem de bilgi kaynağıdır,
Bilgilerini bizlere aktarır.

Onsuz sınıf olur mu?
Onsuz okul olur mu?
Yurdum onsuz olur mu?
Dünyam onsuz olur mu?

Toygan ÖZGEN

FIKRA

NE ZAMAN BAŞLADINIZ?

Annesi, bağırıyordu kızına:
"Yalancılık ayıptır! Ben senin yaşındayken hiç yalan söylemezdim."
Küçük kız merekla sordu gözlerini ışıldatarak:
"Peki anneciğim, öyleyse siz ne zaman başladınız yalan söylemeye?"

NİÇİN ÇALIŞIYORLAR?

Küçük Ali babasına sordu:
"Babacığım, insanlar niçin bu kadar çok çalışıyor?"
'Ekmek parası için.." diye karşılık verdi babası.
Çocuk düşündü ve şu ikinci soruyu sordu:
"Peki öyleyse fırıncılar niçin çalışıyor."

NİÇİN DÖVERMİŞ?

Yaramazlığı yüzünden sık sık dayak yiyen çocuk akşam, babasına dert yanıyordu!
"Bugün, öğretmen beni yine dövdü babacığım!"
Babası durumu bildiği halde oralı olmadı...
"Öğretmen seni her gün niçin dövüyor?"
Çocuk şu cevabı verdi:
"Benden kuvvetli de onun için!"

HATA MI? ASLA!

Ünlü Rolls-Royce motor fabrikasının yöneticileri, otomobillerinin kalitesi söz konusu olunca, adeta hastalık derecesinde bir duyarlık gösterirmiş...
Ünlü bir şirketin Genel Müdürü, bir gün söz konusu fabrikanın Genel Müdürüne bir mektup göndererek otomobilinin motorundan düzensiz horlamaya benzeyen bir ses duyduğunu yazmış. Ve Rolls-Royce'tan hemen şu yanıtı almış:
—"Bu konuda motorumuzun hiçbir kusuru olamaz. Acaba şoförünüzün burnunda et olup olmadığından emin misiniz?"

NE ZAMAN AT DİYORLAR?

Birinci sınıf öğrencisi okuldan dönünce annesine:
"Bugün öğretmen bize atlardan söz etti. Ama ben atın ne olduğunu hâlâ anlayamadım." dedi.
"Neden?" diye sordu annesi.
"Öğretmen, 'Atın yavrusuna tay, dişisine kısrak, erkeğine aygır derler' dedi."
"Bunda anlaşılmayacak ne var çocuğum?"
"Peki anneciğim, ne zaman ata at diyorlar?"

BEYAZ KUŞ

Bir kuş olmak isterdim,
Evet bir kuş.
Ama beyaz bir kuş olmak isterdim,
O erişilmez gökyüzünün maviliğinde
Beyaz bir nokta olmak isterdim...
Görüldüğüm yerlerde
Kederin gitmesini
Neşenin gelmesini isterdim
Gözüktüğüm zaman
Savaşların bitmesini isterdim
O zaman ne çocuklar anasız
Ne yeryüzü insansız kalmazdı
Ve gözüktüğüm zaman
Bütün kafesleri açardım
Hepsi özgür olsun diye...

Münire ŞENTÜRK

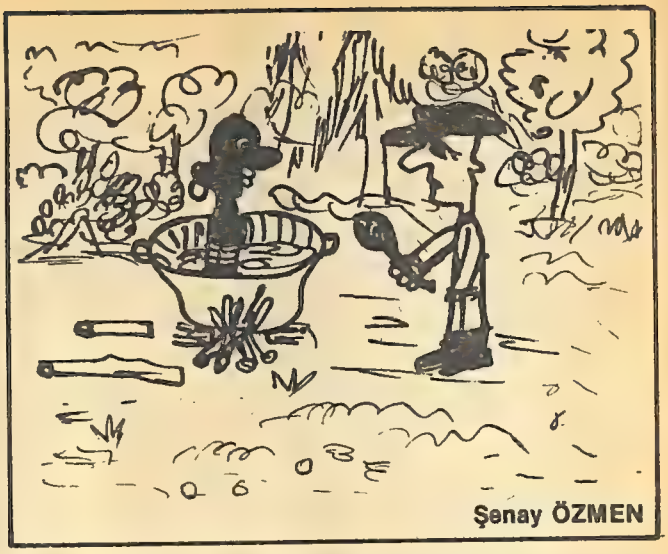

Şenay ÖZMEN

BEYAZ BOYALI EV

Seni görüyorum, dumanı tüten bacaların ardından
Bir şeyler anlatmak istiyorsun sanki bana
Sessiz ve sakin...
İçindeki insanlar mı gitimş,
Eski evleri mi terketmişler
Ya oradaki hatıralar,
Anam, babam, yakınlarım
Ömür boyu hayatımı dolduracak hatıralar
Dumanı tütmeyen beyaz boyalı ev,
İçinde yetiştirdiğin, kaybettiğin değerler
Sana uzaktan siyah bir duman gibi mi bakacaklar
Ama, boş ver
Ölenle ölmüyor sevenle sevmiyor insanlar.

Elif AKSELİ

MEKTUP ARKADAŞI

SEDA YASSIKAYA: 10 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında basketbol oynamak, kart pul koleksiyonu yapmak ve müzik dinlemek gelir. Yaşıtım olanlarla yazışmak için adres: Hacı Yusuf Mah. Ortaokul Cad. No. 103 Emek Ap. BANDIRMA:

ATİLLA SEZER: 12 yaşındayım. Orta II. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında satranç oynamak, flüt çalmak, kitap okumak ve seyahat etmek gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için adres: Sosyal Konutlar 2-B Blok Daire 1 Buca/İzmir.

SERVET DİLBER: 10 yaşındayım. İlkokul 3. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek ve zekâ oyunları oynamaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak için Gümüşhane Cad. Bayraktar Sok. No. 7/4 4. Levent/İSTANBUL.

İHSAN GENCER: 12 yaşındayım ve orta II. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında pul ve sigara paketi koleksiyonları yapmak, müzik dinlemek, kitap okumak gelir. Yaşıtım olanlarla yazışmak için adres: Yeşilova Mah. No. 40 TOKAT.

IŞIN BURCU: 13 yaşındayım. Orta II. ye gidiyorum. Özel zevklerim flüt çalmak, kart ve pul kolleksiyonu yapmak dans etmektir. Yaşıtım olanlarla yazışmak için adres: Eski Londra Asfaltı Üzeri Engin Ap. No. 81/14 Bahçelievler/İSTANBUL.

AÇELYA ERDÖNMEZ: 14 yaşındayım. Ortaokul mezunuyum. Özel zevklerim kitap okumak, hikâye ve şiir yazmak, müzik dinlemektir. Yaşıtım olanlarla yazışmak için adres: Karadeniz Mah. 1102 Sok. No. 39 Gaziosmanpaşa/İSTANBUL.

BELMA ERDÖNMEZ: 12 yaşındayım. Orta II. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek, seyahat etmek gelir. Ayrıca sihirbazlık yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak için adres: Vefa Poyraz Lisesi 2-C Sınıfı No. 9744 Küçükköy/İSTANBUL.

ÖYKÜ

BİR KIR GEZİNTİSİ

Öğretmen okula girdi. Çocuklar ayağa kalktılar. Öğretmen çocuklara günaydın dedikten sonra, oturun dedi.

Masasının yanına gitti. Oturdu.

Çocuklar hava bugün çok güzel. Pırıl pırıl. Dün kararlaştırdığımız gibi bahsettiğiniz yukarı aşılığa gidelim.

Herkes hazır mı?

Hep birden, hazırız öğretmenim. İyi öyleyse Haydi gidelim.

Yirmi dakika kadar yürüdükten sonra aşılığa vardılar. Her yer yemyeşil, güllük gülistanlıktı. Derenin kıyısındaki çeşme şırıl şırıl şakırdayarak akıyordu.

Çocuklar sevinçten adeta uçuyorlardı. Kıştan beri böyle gezintilere hasrettiler. Böyle sıcak ve yeşil günleri iyice özlemişlerdi.

Hep birlikte güzel ve gölgelik bir yere oturdular. Tam bu sırada bir çocuk var gücüyle bağırıyordu.

Sesi duyar duymaz hepsi sesin geldiği yana döndüler. Mehmet su içmeye gitmişti. Gelirken önüne bir yılan çıkmıştı.

Öğretmen öne çıktı. Sakın yerinden kımıldama. Tam bu sırada Mehmetin köpeği çıktı. Çıkmasıyla yılanın üstüne atılması bir oldu. İkisi sarmaş dolaş oldular. Sonunda karabaş galip geldi. Yılan ölmüştü.

Mehmet hala tir tir titriyordu. Can kurtaranın yanına geldi. Köpeğini okşuyor seviyor kucaklıyordu. Birden köpeği acı acı ulumaya başladı. Sonra yerlerde kıvranmaya başladı. Sonra karabaş hareketsiz kaldı. Karabaş ölmüştü. Koca sınıfın gözü dolmuştu.

Böylece güzel bir kır gezintisi üzüntülü bir şekilde bitmişti.

Hasan BALABAN

BİLMECE

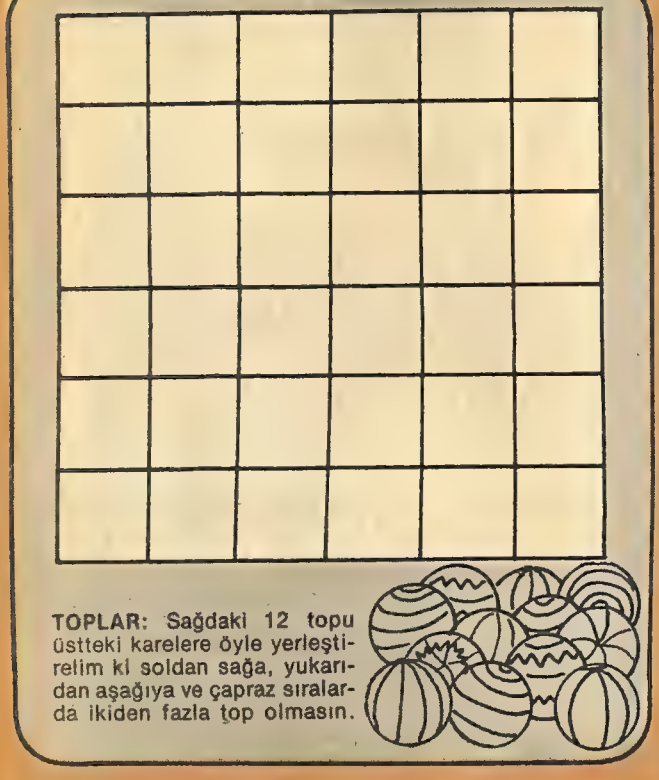

TOPLAR: Sağdaki 12 topu üstteki karelere öyle yerleştirelim ki soldan sağa, yukarıdan aşağıya ve çapraz sıralarda ikiden fazla top olmasın.

Noktalı yerleri şöyle boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak? 1: Beyaz, 2: Pembe, 3: Sarı 4: Kırmızı, 5: Mavi, 6: Yeşil.

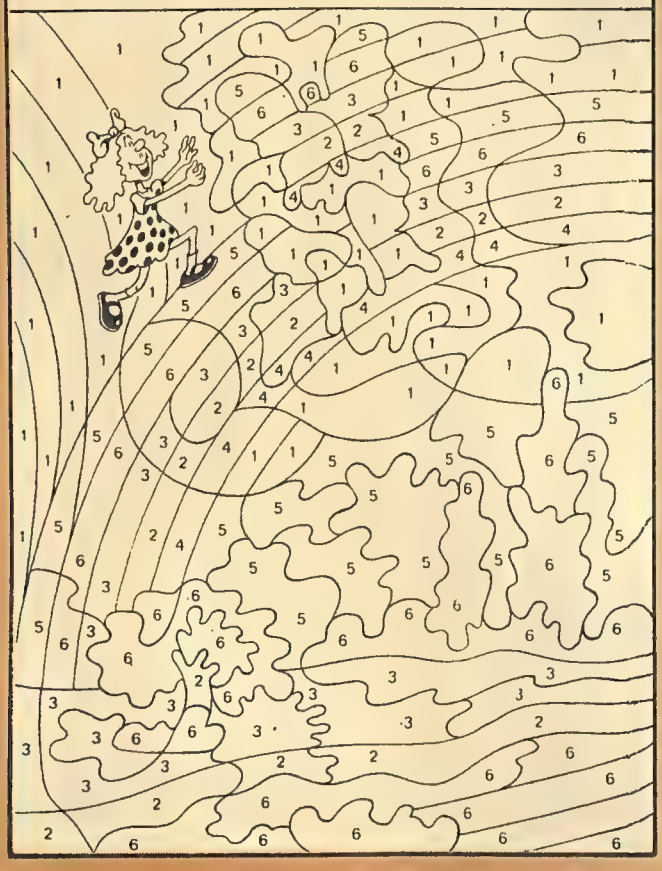

LABİRENT: Sol üst köşedeki araba sağ alttaki dondurmacıya ulaşmak istiyor. Ancak soyguncuya yakalanmaması gerekiyor. Ona yardımcı olur musunuz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

YARIŞ: 1 numaralı araba varış'a daha önce ulaşır.
BOBİ: 8 numaralı hayvan Bobi'nin arkadaşıdır.
7 FARK: 1. Çiçekler. 2. Televizyonun ayağı. 3. Kadının saçı. 4. Kaşık. 5. Konserve açacağı. 6. Çiçek saksısının kulpu.
BENZER ŞEKİLLER: Sağ kanattaki çizgiyle altta sol kanattaki ip. Sağdaki tekerlek ile adamın göğsündeki arma. Soldaki pervanenin ortası ile adamın gözlüğü. Kuş ile adamın başındaki şekil. Adamın kravatı ile ayakkabı bağı.

Kahraman Pilotlar

10

NE OLUYOR BURADA? BU DELİLER NEREDEN ÇIKTILAR? İZİNSİZ NELER YAPIYORLAR?

BU BİR SALDIRI YÜZBAŞIM... BOMBALI SALDIRI...

OLAMAZ BÖYLE ŞEY!..

HEMEN GÜVENLİĞİ ALARMA ÇAĞIRIN! HAVAALANINI TRAFİĞE KAPAYIN! KİMSE YERİNDEN KIPIRDAMASIN!

ALO, TOMKAT! AMERİKALILAR! ALO?

DİKKAT! HELİKOPTER GERİ GELİYOR!

BİZİ MAKİNELİ TÜFEKLE TARIYOR ŞİMDİ DE...

AMERİKALI SUBAYLARA ATEŞ ET!

DUMANDAN BİR ŞEYLER GÖREMİYORUM Kİ...

BİZİM UÇAKLAR GİDİYOR BUK!

RRRRDÔÔÔÂÂ

LADY X, SON ANDA YETİŞİP KARIŞMASAYDI, ŞU AMERİKALILARLA BAŞIMIZ BELÂYA GİRECEKTİ NERDEYSE!

KÖPEKTEN LİDERE... 100 METRE KADAR HAVALANDIK.

O SIRADA HAVA KUVVETLER'İNDE...

NE, ANLAMADIM? AMERİKAN TOMKAT UÇAKLARI HAVALANDI VE ALAN BOMBALANDI HA?

NASIL?

DAHA DA BİTMEDİ! KUMANDAN MİRANDA, TÜM ÜLKEDE ALARMA GEÇİLMESİNİ İSTİYOR!
HADİ MİRANDA! GÖREYİM SENİ!
ANCAK HELİKOPTER HÂLÂ ÇEVRELERİNDE DOLANIP DURUYORDU...
DANNY VE TUKSON YAŞIYOR HA? ASİL ONLARI HAKLAMAMIZ GEREKİRDİ...
GEÇ KALDIK EFENDİM. ALARM VERİLDİ. İYİSİ Mİ, PİSTİ BOMBALIYALIM...
GERÇEKTEN DE İKİ MANAGUA UÇAĞI HANGARDAN ÇIKMAK ÜZEREYDİ.
BU ESKİ F-104'LERLE TOMKAT'LARI İZLEYECEĞİZ HA? İNTİHAR DEMEK BU!
O SIRADA...
HANGARA DÖNELİM! ÜÇÜNCÜ UÇAKLA PEŞLERİNE DÜŞELİM...
AMA YA ARKADAŞLARINIZ...
SİZİNKİLER ONLARA BAKAR!
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
HEPİMİZİ GAZLA BAYILTTILAR KONUTANIM.
BOŞVER! ÜÇÜNCÜ UÇAĞI HAZIRLA! PEŞLERİNE DÜŞECEĞİZ.
KAHRETSİN! LÂSTİKLERİ VE HİDROLİKLERİ PARÇALAMIŞLAR! BAŞKA BİR UÇAK BULMALIYIZ SONY.
BOUM!
BOUM!
BU ADAMLAR ONU DA DÜŞÜNMÜŞLERDİR, DİNLE!

ÇOCUKLAR!

Sevimli Kahramanlar

TİP ile TAP ve FİDO AMCA

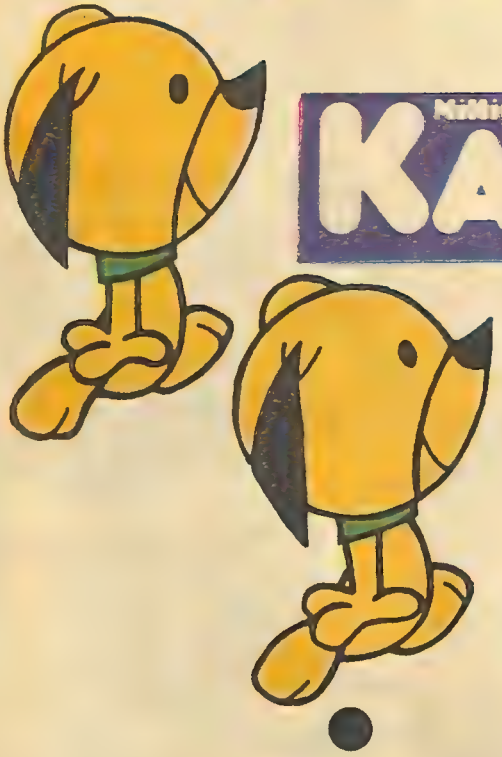

Milliyet KARDEŞ Dergisinde

HER OKURA BEDAVA
OYUNCAKLAR

29. SAYI ÇIKTI!
BÜTÜN BAYİLERDE

Bir Gökyüzü Az Gelir

Hasan MERCAN'ın Romanı

"Müminciği bugünden sonra yanına alacaksın, seninle yatıp kalkacak, anlaştık mı?"

"Vah dürzü, vahhh!" diye düşündü Eşo; ama düşünmekle kaldı yalnız, doğru dürüst bir çıkış yolu bulamadı.

"Sen benimle yatıp kalkacaksın bundan böyle Mümin. Zaten çok istiyordun benimle kalmayı, öyle değil mi?"

"Öyle!" dedi Mümin, olup bitenden habersiz.

"Fena sayılmaz, düşü boldur, rahatlığı çok samanlığım. Bir düşün Mümin, hangi köy çocuğu böyle bir kısmete sahip bugün?"

Atı hep birlikte tımarlamaya giriştiler ondan sonra.

KORKULU DÜŞ

ÇOCUĞUN yeni yatağı samandandı. Eşo onu özenle hazırlamış, samanları çuval parçalarıyla sarmalamıştı. Yattığı yer hem saman, hem tezek kokuyordu.

Mümin şaşırmıştı burayı gördüğünde, ama kokulara burnu çabucak alışmıştı. Eşo'ya duyduğu sevgidendi kuşkusuz.

"Sen burada mı yatar kalkarsın Eşo?"

"Öyle" dedi adam. "Şimdi tuhafına gidebilir ama, burayı çabucak seveceksin. Umarım ki benimle kalmak seni fazlasıyla hoşnut eder."

"Eder Eşo, seninle kalmaktan hoşlanırım ben!"

"Bari ağanın asık suratını görmez, üzülmezsin!"

"O alçak buraya uğramaz mı Eşo?"

"Yok" dedi Eşo, sonra bir şey aklına gelmişçesine sesini yükseltti, sözüne devam etti: "Bir bayram sabahı, beni de camiye çağırmak için salt bir kez çıkmıştı samanlığa. Alçak herif, burayı gördüğünde kıskanmış, "Yahu Eşo, sen burayı cennet gibi yapmışsın beee!" demişti hatta. Pis, kötü yürekli...

Mümin çevreye göz gezdirdi. İlk dikkatini çeken şey, lâmbanın asılı durduğu duvarın biraz ötesindeki rengi uçmuş, çerçeveli resimdi. İki yaşıt adam vardı fotoğrafta, yanyana ayakta durmuş, gülümseyen. Soldakinin Eşo olduğunu sanmıştı, ama pek de benzetememiş, öylece göz gezdirmekle yetinmişti.

"Bunlar kim Eşo?" diye sordu merağını gidermek için.

"Biri ben, aha soldaki; öteki de dostum Reşat. Bir vakitlerin fotoğrafı."

"Reşat kim?"

"Bir savaşçı dostum. Ara sıra yardımıma koşardım buralara uğradığında. Baksana, omuzunda silâhı da var yiğitin. Hiç tınmaz, korku nedir bilmezdi Reşat."

"Sağ mı Reşat şimdi, ölü mü yoksa?"

"Sağdır, sağdır yavrum. Kasabada yaşıyor. Badanacılık yapıyor, işi tıkırındadır."

"Çocukları var mı onun?"

"Reşat hiç evlenmedi benim gibi. Nedenini bilemem, ama o işe yanaşmadı pek. Neki çocuklara bayılır Reşat..."

Reşat"ı da, savaşı da anlatmaya koyuldu Eşo.

Mümin savaşa lânetler yağdırmış, Reşat'ı içinden sevmişti.

Sonra da mışıl mışıl uyumaya başladı.

Düşman askeri bir kadınla bir erkeği önüne katmış gidiyordu, "sizi kurşuna dizeceğiz, sizi yokedeceğiz!" diye diye.

"İnsan ölür, eseri kalır!" diyordu erkek olanı.

"Bizi yaşatacak çocuğumuz kaldı ardımızda, unutma!" diyordu direnen genç kadın.

Mümin savaşa lânetler yağdırmış, Reşat'ı içinden sevmişti.

Bu arada hendekteki çocuğun vıyaklaması alabildiğine artmıştı...

"Hayırrrrr.." diyerek yatağından fırladı Mümin.

Çocuğun çığlığı Eşref'i de uyandırmıştı.

"Mümin, koçum, sana ne oldu?" diye sordu, yatağından fırlayıp çocuğun yanına yaklaştı, elleriyle yüzünü okşamaya başladı.

"Düş, Eşo, düş!" dedi Mümin, kendine gelerek. "Anamı babamı düşledim, kendimi düşledim..."

Devamı 32. sayfada

Sen benimle yatıp kalkacaksın bundan böyle Mümin. Zaten benimle kalmayı istiyordun

Ağalığının ağalık kalmasını istiyorsan böyle davranmalısın ağam...

Bir Gökyüzü Az Gelir

Hasan MERCAN'ın Romanı

Baştarafı 31. sayfada

"Hayırdır inşallah" dedi Eşo, "samanlıkta seni adam edecek düşler görmeye başladın demek..."

Eşo, çocuğu teselli ediyor, bir yandan da onun ana-babası hakkında bir yerlerden kulak misafiri olduğu gerçek olayı anımsamaya, nedenlerini çözmeye çalışıyordu.

Sabahın erkenci horozları öterken avluya attılar kendilerini, işe koyuldular her ikisi de.

TOKAT

ÜN ağarmış, evdekilerin tümü uyanmıştı.

Mümin de uyanmıştı, ama Eşo'yu yatağında görememişti, merak edip kalkmış, kendini avluya atmıştı hemencecik.

Eşo, bir yandan atı tımar ediyor, bir yandan da türkü söylüyordu:

"Gelme demedim mi,
Gülme demedim mi,
Sazla beni
Sevme demedim mi?"

Çocukla gözgöze gelen Eşo,

"Gün pırıl pırıl, güzel koçum," dedi.

"Güneşliymiş, Eşo, sıcakmış!" dedi Mümin. Atın memelerine yanaşmaya çalışan taya doğru yürüdü sonra. "Yelim benim!" diyerek okşadı hayvancağızı.

Tay çocuğun yanında atlayıp zıplamağa başladı.

"Sana alıştı!" dedi Eşo.

"Alıştı," diye yanıtladı çocuk. "Kaynak'a gidilecek mi?"

Tabii, gidilecek, bunların da canları var ya!"

Hayvanlarla birlikte sokak kapısına yöneldikleri sırada, önlerine Ali Ağa dikiliverdi. Yanında Şahsine hanımın oğlu da vardı, bir yere gitmek için hazırlandıkları belliydi.

"Nereye, Eşo?" diye sordu Ağa.

"Kaynak'a ağam!" diyebildi Eşo, güçlükle yanıtlayarak.

Çocuk taya yanaştı, sağ eliyle de Mümin'i itiverdi.

"Çekil, git" dedi. Sonra da ağaya dönüp "Babacığım, şu tayı bana verir misin?" diye sordu.

Ağa, çocuğa yaklaştı, saldırıya hazırlanmış Mümin'i az ileriye itti.

"Senin olsun, oğlum!" dedi.

Mümin kızdı, tayın boynuna sarıldı,

"Hayır, tayı kimseye vermem ben, tay benimdir. Eşo, değil mi ki ad vermişim, Yel demişim adına, onu elimden kimse alamaz..."

Ağladıkça söylüyor, söyledikçe de Şahsine'nin oğlunu taydan uzaklaştırmaya çalışıyordu Mümin.

"Tay benimdir!" dedi çocuk.

"Senin değil, benimdir!" dedi Mümin ve bir kavrayışta çocuğu belinden tuttuğu gibi yere serdi, üstüne çıktı, yumruklamağa başladı.

"Ha şöyle koçum, ha şöyle!" diyordu Eşo sevincinden.

Bunu duyan ağa kızdı Eşo'ya, "Aşkolsun sana be Eşo, " dedi, "çocukları böyle mi eğitirsin sen?"

Der demez de, çocukları ayırıp Mümin'i karşıya savurması bir oldu ağanın.

"Bacağını yılan sokasıca, besleme çocuk!" diye çıkıştı Mümin'e. "Burada sen kim, ben kim be? Malıma mülküme el mi koymak istiyorsun, sümsük!"

Hayır, tayı kimseye vermem ben, tay benimdir. Yel demişim adına, onu elimden kimse alamaz...

Mümin ağlamaklıydı, yerden kalkmış, üstünü başını silkeliyordu o ara, bir yandan da ağaya söylenmek cesaretini bulmaya çalışıyordu:

"Tay onun değil, benimdir!"

Ağa kaşlarını çattı, alnını kırıştırdı.

"Sus be!" diye çıkıştı. "Artık o hayvan senin değil, bu onundur, anladın mı?"

Mümin gene taya sarıldı,

"Vermem" dedi, "tayı kimseye vermem..."

Ağa yanına yanaştı, çocuğun sağ yanağına bir tokat patlattı. Vurmasıyla, çocuğun yere serilmesi bir olmuştu.

Eşo koştu, kaldırdı çocuğu yerden,

"Sus" dedi Mümin'e, "sus ağlama. Gel Kaynak'a gidelim biz..."

Ağa:

"Anlat çocuğa burada bir benim sözümün söz olduğunu, anlat Eşo!" dedi, sonra da Şahsine'nin oğlunu elinden tutarak sokak kapısından çıktı gitti, kapıyı aralık bıraktı.

"Niye vurdu Eşo, niçin beni tokatladı?"

Sürecek

APACANLAR

7

EVET, KAHKAHAYA BİR AÇIKLAMA BULDUK, AMA ÇALINAN ELMASLAR İÇİN ?..
BUNUN İÇİN HERHANGİ BİR BİLİMSEL VARSAYIM GELİŞTİREMEYECEĞİM, NE YAZIK Kİ...
ANIMSARSANIZ, AYAK İZLERİ KAMP YERİNDE MAĞARANIN AĞZINA KADAR GELİYORDU...

EVET.. BU CANAVAR YA DA İNSAN, HER KİMSE, EĞER ARKADAŞLARIMIZIN KILINA BİRŞEY YAPACAK OLURSA...

...ONU DOĞDUĞUNA, PİŞMAN EDERİM...
AMA ÖNCE ONLARI BULMAMIZ GEREK!

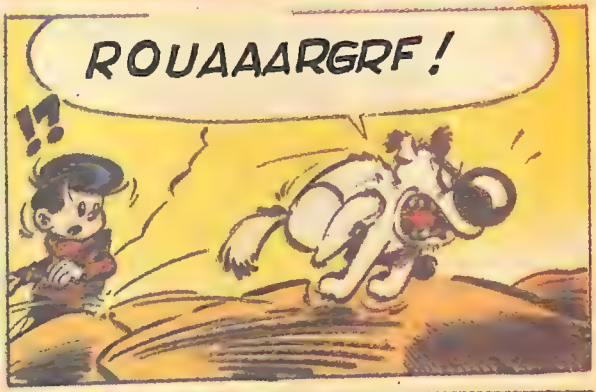
ROUAAARGRF!
!?

TOTO, BİRŞEYLER BULDU GALİBA! BİZE HABER VERMEYE ÇALIŞIYOR.
GROWF
OUAH!
OUAH!
GRRR

BIRAK BENİ! BEN SUÇSUZUM!
AY!
GRÖÖ...
ÇOK GÜZEL!

BIRAK ONU TOTO! SEN DE, HER KİMSEN ÇIK ORTAYA DA YÜZÜNÜ GÖRELİM!
HATALI BİR HAREKET YAPAYIM DEME SAKIN!

ÖHÖ! SANIRIM BİR YANLIŞ ANLAMA YÜZÜNDEN KARŞILAŞMIŞ BULUNUYORUZ.

YOKSA ELMACI CANAVAR SİZ MİYDİNİZ ?..
ZARARSIZ BİRİNE BENZİYOR.
NE YAZIK Kİ, EVET! BU İŞİ YAPARKEN HOŞLANDIM DİYEMEM, AMA ÇEVREDE YENECEK BAŞKA BİR ŞEY YOKTU Kİ...
TÜM GİZLENME ÇABALARIMA RAĞMEN, SONUNDA GELİP BENİ BULDUNUZ.
KLAK.
BEN SAZ ŞAİRİ VE MUDANYA TARZANIYIM!
SÖYLE ŞUNA ADINI ANLADIK. BİR DAHA YİNELEMESİN. YOKSA MAĞARA BAŞIMIZA ÇÖKECEK
ANLADIĞIM KADARIYLA BURALI DEĞİLSİNİZ!
BURADA BULUNUŞUM SİZİ ŞAŞIRTTI, DEĞİL Mİ? YAŞAM ÖYKÜMÜ ANLATSAM, ROMAN OLUR... BİR SÜRÜ OLAYDAN SONRA İNSANLARA KÜSÜP GELDİM BU MAĞARAYA. BURADA DÜŞÜNÜYORUM.
BENCE BU ADAM KORKUNÇ BİR BEYİNE SAHİP, BİZDİK!
NE ZAMANDAN BERİ BURADA DÜŞÜNDÜĞÜMÜ SORACAĞIM KENDİSİNE
1925 YILINDAN BERİ BURADAYIM. VE EĞER ŞİİRLERİMİ BASMAZLARSA, ÇIKMAYI DA DÜŞÜNMÜYORUM.
NE?
ALTMIŞ YILDIR BURADA, ŞİİRLERİNİZİN BASILMASI İÇİN Mİ KAPALI KALDINIZ?
ÇOCUKLAR, SİZE DÜNYA PROTESTO REKORUNU KIRAN ŞAMPİYONU TANITIRIM.
?
EVET, BELKİ BİRAZ HOŞGÖRÜLÜ OLMAK GEREK. AMA İNSAN BURADA ZAMANIN NASIL GEÇTİĞİNİ ANLAMIYOR. AYRICA BURADA ZAMANIMI BOŞA GEÇİRMEDİM. ÖKLİD TEOREMİNİNİ GELİŞTİRDİM. LOGARİTMA TABLOSUNU BULDUM.
TÜM BUNLARI YARIM YÜZYILDA MI YAPTINIZ?

TABİİ BİRDENBİRE DEĞİL, YAVAŞ YAVAŞ... ALIŞTIRA ALIŞTIRA... KİMSEYİ GÖRMEK İSTEMİYORDUM. "KAHKAHA" YÜZÜNDEN ZATEN KİMSE DE BURAYA GELMEK İSTEMİYORDU.
İNANILMAZ ŞEY!
MAĞARADA YETERİNCE SU VARDI. MANTAR DA BOL... BİLDİĞİNİZ GİBİ ELMALARI, DA DIŞARIDAN İTHAL EDİYORDUM. BUNLAR BANA YETİYORDU..
SİZİ KUTLARIM. OLDUKÇA İYİ DAYANMIŞSINIZ AMA ŞİMDİ KONUYA GELELİM: ARKADAŞLARIMIZI NEREYE SAKLADINIZ?
?
ONLARDAN SÖZ ETTİĞİNİZİ DUYDUM, SİZİ KORKUTMAK İSTEMEM AMA ONLARI HİÇ GÖRMEDİM!
NE DEMEK ONLARI HİÇ GÖRMEDİM? BANA BAK SAKALLI, BİZİ KANDIRMAYA ÇALIŞMIYORSUN DEĞİL Mİ?
DÖRTGÖZ!
YEMİN EDERİM DOĞRU SÖYLÜYORUM. BEN BU DAĞDAKİ MAĞARALARI İYİ BİLİRİM, EĞER ARKADAŞLARINIZIN NASIL KAYBOLDUĞUNU BANA ANLATIRSANIZ, BELKİ YARDIMCI OLABİLİRİM.
BURASI KÖY, BU YÖN KUZEY... SIRTTAN TIRMANIYORDU. ŞURADAKİ DÜZLÜKTE ARKADAŞLARIMIZDAN BİRİ KAYBOLDU...
HMM.
DAİRE BİÇİMİNDE ONLARI ARADIK AMA BULAMADIK.
DURUN BAKALIM.
BİRİNCİ ARKADAŞINIZ ÜÇ METRE ON-DOKUZ, İKİNCİSİ İKİ METRE YİRMİ-SEKİZ, DAHA SONRA DÖRT METRE YEDİ...

EĞER BİR YANLARI KIRILMIŞSA BOYLARI DAHA DA UZAMIŞTIR.

YOK CANIM, UZASALAR BİLE NEM YÜZÜNDEN ÇEKERLER. İYİ OLDUKLARINA EMİNİM.

ONLARDAN BÖYLE NASIL SÖZ EDERSİNİZ? HEM DE BU DURUMDA?

GÜLECEKSİNİZ BELKİ AMA BEN YARIM YÜZYILDANBERİ BURADAYIM. ONUN İÇİN HER YERİ AVLUCUMUN İÇİ GİBİ BİLİRİM. BENİ İZLEYİN...

NE KAYBEDERİZ Kİ?

HEP BİRLİKTE KAYBOLMAKTAN BAŞKA?

ŞU FOSİL BOZLINTISINA HİÇ GÜVENİM YOK. BİR YERE GİTMİYORUM. BÖYLELERİNE ANCAK APTALLAR KANAR...

APTAL OLAYIM, OLMAYAYIM; BEN GİDİYORUM. KAYBOLANLARDAN BİRİ BENİM KARDEŞİM. ÜSTELİK FOSİLDEN DE KORKMAM...

!

BEN DE MİÇO İLE AYNI KANIDAYIM. SEN NE DERSİN, DÖRTGÖZ?

KARARIMDAN DÖNMEM!

KİMSE BANA FİKRİMİ SORMUYOR Kİ?

İNSAN HİÇ OLMAZSA BİR KEZ...

HEY! GERÇEKTEN GİDİYORLAR!

DAHA SÖZÜMÜ BİTİRMEDİM Kİ... ŞEY DİYECEKTİM... BÖYLELERİNE ANCAK APTALLAR KANAR, AMA AYNI ZAMANDA AYNI KONUDA YALNIZ APTALLAR İSRAR EDER.

ANLAŞILDI! HA,HA!

ARKADAŞLARINIZIN İZİNİ BURADA BULABİLİRİZ. GELİN BENİMLE, KESTİRME BİR YOL BİLİYORUM.

UFAK TEFEK TAŞLAR DÜŞERSE, KORKMAYIN. HİÇBİR TEHLİKESİ YOKTUR, BURANIN...

BUGEÇİDİ İYİ BİLİRİM.

HEY!..

TOC

28

MOĞOLİSTAN

Moğolistan'ın yüzölçümü, yaklaşık 1,2 milyon kilometrekare. Burada 19,2 milyon insan yaşıyor. Nüfusun 16,5 milyonu Çinli, 2,5 milyonuysa Moğol. Moğollar Hui ve Mançurya'da azınlıktalar.

Moğollar, Çin'deki günlük yaşamlarında hâlâ ata binme geleneklerini sürdürüyorlar. Ataları Cengiz Kaan zamanında dünyanın yarısını kuşatmışlardı. 1949 yılında İç Moğolistan'da yaşayan çobanlar ve göçmenler Çin'e katılmışlar. Bugün bu insanlara kentte,fabrikalarda pek rastlanmıyor. Bunun nedeniyse steplerde köklenmiş gururlarıdır.

40 yaşındaki Mulan, yaşamının büyük bir kısmını iç Moğolistan'da çobanlık yaparak geçirmişti. Mulan atını kutsal tepeye doğru sürerken, dualarının yağmur yağdırmaya ne kadar yeterli olduğunu düşünüyordu. Kutsal tepenin altında uzanan yaylanın adı Sarota idi. Mulan'ın görebildiği kadarıyla Sarota deve, at, öküz ve keçilerle doluydu. Hayvanlar huzursuzdular. Mulan tepeye çıkarak kutsal taşın üzerine pişirilmiş koyun eti, peynir, yoğurt koydu, sonra üstüne süt döktü. Daha sonra da diz çöktü ellerini kavuşturdu ve yağmur duasına başladı. Fakat duasının kim tarafından yerine getirileceğini bilemiyordu. Bu, Tanrı Obo'nun içine saklanmış pirinç Buda mıydı, yoksa Buda'dan önce tapılan gök tanrısı mı?

Haziran ayında toprak öyle kuruydu ki otların kökleri bile sararmıştı. Mulan'ın hatırladığına göre otlar bu zamanda üç karış yükseğe uzanırlardı. Şu andaysa ayakkabısının üzerine bile çıkamıyordu. Fakat Mulan da ataları gibi yağmurun yağacağına inanıyordu.

Bu bozkırda binlerce yıldır esen rüzgâr nedeniyle Çinliler buraya cinli, perili gözüyle bakıyorlardı. Rahatını seven, boş inançlı Çinliler, bu toprakları kayıpülke olarak nitelendiriyorlardı. Gerçekten Çinliler cinlerden o kadar korkuyorlardı ki, kentlerinin kuzey kısmına, onların yollarını saptıracağına inanarak, eğri duvarlar ve virajlı yollar yapmışlardı. Öyle ki Çin Seddini geçenlere ölü gözüyle bakıyorlardı.

Mulan'ın ataları 700 yıl önce Rusya'yı, Polonya'yı, Mezopotamya'yı, Çini, Burma'yı fethetmiş ve sınırları Akdeniz'den Büyük Okyanus'a kadar uzanan bir imparatorluk kurmuşlardı. Bu dönemde yaşamış Marco Polo Moğolların bir ay boyunca azık-

Devamı 38. sayfada

Çin kültürünün Moğol halkı üzerindeki baskısı yıldan yıla artıyor.

Baştarafı 37. sayfada

sız, sadece atlarının sütü ve vurdukları hayvanlarla yaşadıklarını anlatır. "Moğollar bu dünyada yaşayan bütün insanlardan daha büyük zorluklara katlandıkları için büyük ülkeler fethedip büyük imparatorluklar yıkmışlardır." der Polo.

Moğolları görmek için tercümanım Dong ve şöför Yao'yla başkent Hohot'un kuzeyine gidiyorum. Şankhay tipi bir arabayla uzun bozkırlar boyu kötü yollardan geçerken, çok az motorlu araçla karşılaşıyoruz. Bir süre sonra benzin pompasının bozulmasıyla, durmak zorunda kalıyoruz. Yao tamir ederken etrafımız birden Çinlilerle doluyor. Sarı saçlarıma merakla bakıyorlar. Çocuklarsa, pek ender gördükleri arabayı çevrelemişler.

Moğollar kışın, Çinliler gibi topraktan ya da kerpiçten yapılmış küçük evlerde oturuyorlar. Yaz gelince yaylalara çıkıyorlar.

Bir öğleüzeri durduğumuzda 28 yaşındaki deve çobanı Wulanji'yle karşılaştık. Wulanji iri yapılı, kuvvetli bir insan. Kulübesi, üzerinde çiçek ve çin motifleri bulunan sandıklarla döşenmiş. Oturduktan sonra, Wulanji'nin karısı ve çocukları sütü andıran moğol çayı ve peynir ihram ettiler.

Konu develere gelince, Wulanti, aynı Avrupa'da söylendiği gibi, develeri 'çölün gemileri" olarak niteledi. Sonra onları ilkbaharda idare etmenin zor olduğunu belirtti. Wulanji'ye göre, develer, atlar gibi oldukları yerde durmaz, yem bulmak için rüzgâra ters yönde giderlermiş. Onları yakalamakda doğal olarak zorlaşıyormuş.

Yolculuğumuza devam ettik ve Siziwang kentine ulaştık. Kentin adının anlamıysa "Dördüncü kral çocuğu" demekmiş. Burada oturmak zorunda kalan bir hükümdar koymuş bu adı. Burası sokakları tümüyle çamur bir Çin şehri. Sokak ortasında oturmuş, ölü fare satarak ailesini geçindirmeye çalışan bir satıcı dikkatimi çekti. Uygarlık kendisini burada da güneş gözlükleriyle gösteriyor. Ana caddede yeniliği simgeleyen beton evler... Elektrik kabloları ve müzik yayını yapan hoperlörler gökyüzünü kaplıyor.

1958 yılında çevredeki Moğol esnaflar, şehir dışında halı ve deri fabrikaları kurmuşlar. Bazı standart modeller üretiyorlar. Yolun sonundaki bir fabrikada işçilerin dana derisini biçtiklerini ve ayakkabı diktiklerini gördüm. Atalarının hayal edemeyeceği bir işte mutsuzluk içinde çalışıyorlar.

Çin kültürünün çoban halkı üzerindeki baskısı yıldan yıla artıyor. Çocukları Çin okullarına gidiyorlar ve büyük Çin ailelerinin bir parçası olmuşlar. Şehirlerde yaşayan Moğollar dillerini, edebiyatlarını ve onlara yüzyıllarca Moğol hüviyetini aşılamış müzik âletlerini kaybetmişler. Hohhot'un aşılamış müzik oturan çobanlarda, artık eski rengarenk giysilere de rastlanmıyor. Onun yerine tek tip mavi elbise giyiyorlar. Ve birgün Wang-Fu bölgesinde, üç atını gemlerinden tutmayarak kırbaç ta kullanmayarak, bisikletinin arkasına bağladığı iple çekerek evine götüren bir çobana rastladım. Ayrıca bir Buda din adamı olan Punshike'ye komşularının para biriktirdiklerinde ne

alacaklarını sorduğumda "Renkli Televizyon!" dedi. "Peki başka ne alırlar?" diye sorduğumdaysa gülerek "başka bir renkli televizyon" yanıtını verdi.

Çin köyleri, Moğol otlaklarını kaplamış. Huitong ile yakındaki dağın otlaklarına, at sürülerini görmeye gittiğimde, yaylaların Çin köyleri tarafından işgal edildiklerini gördüm. Çinliler geriye yalnızca cılız otlaklar bırakmışlar.

Sarota, büyük şehirler, okullar, sağlık hizmetleri, çok çeşitli yiyecekler ve işlerle donanabilir. Fakat pek az Moğol'un modernleşmeye hazır olduğunu gördüm. Örneğin Siziwang kentinin 20000 olan nüfusunun sadece 1500'ü Moğol.

Manşu ve Hui'deyse yetersiz yerleşim yerlerinde halk kışın —38, yazınsa 32 derece yaşamak zorunda kalıyor.

Görülüyor ki Moğolistan'da Çin egemenliği, yavaş yavaş, fakat hissedilir derecede artıyor.

BENİM DÜLDÜLLENEREYE KAYBOLDUN?
PARA SAYILINCA ANLARSIN.
SANA NASIL GÜVENEBİLİRİM? BEŞ MİLYON STERLİN AZ PARA DEĞİL.
BU OYUNUN KURALI BÖYLE. BİZ DE SİZE GÜVENDİK.
EĞER BİZE GÜVENMİYORSANIZ, VAZGEÇİN...
SORUN BU DEĞİL.
BU PARALAR ŞU ANDA UÇUP GİDİYOR. SİZ SÖZÜNÜZÜ NE ZAMAN YERİNE GETİRECEKSİNİZ?
SABIRLI OLUN BAY POL.
KUĞUYA GÜLE GÜLE DEYİN.
VRROOM!
BU ARADA...
YARARI YOK. BAŞARAMIYACAĞIM!
SURADAN ÇIKSAK ŞAPKAMI YİYECEĞİM.
22
OKSİJEN AZALIYOR. BİRAZDAN HAVASIZ KALACAĞIZ!
DESENE BİZİ KÖPEK GİBİ BOĞACAKLAR.
"KÖPEK"Mİ DEDİN?
EVET! BİZİM SON ŞANSIMIZ "KÖPEK".

SABAHIN ERKEN SAATLERİN-DE BİR TAKIM ADAMLAR BAY POL'UN BÜROSUNDAN GİZLİCE ÇIKARAK...
...HAVAALANINA GİTTİLER.
HELİKOP-TER HAZIR, BAY POL.
ÖYLEYSE GİDEBİLİ-RİZ.
BU TELSİZİN FRE-KANSINI ROBOT KÖ-PEĞİNKİYLE AYNI YAPABİLİRSEM KURTULURUZ.
ELİNİ ÇABUK TUT KURT. OKSİJEN GİTTİKÇE AZALIYOR.
KIZ BAYILDI KONT.
WRRRRRR...
EĞER BU İŞİ BAŞARIRSAM, İNGİLTE-RE'NİN EN GÜÇLÜ ADAMI OLACAĞIM!
BU ARADA...
BEEP. BEEP. BEEP!
ZZZ TIK-K-K. BAU!

ŞİMDİ TALİMATIMI VERİYORUM: ROBOT KÖPEK, LABARATUVARA GİT VE BANA ÇUBUKLARDAN GETİR!
OLDU MU DERSİN?
ÖLMEDEN ÖNCE GÖRMEK KISMET OLUR SANIRIM!
GÖRDÜ-GÜM GALİBA GERÇEKTEN RÜYA İDİ. DOKTOR DA BAY POL GİBİ BANA İNANMADI.
ÇAK!
OLAMAZ BU! SOKAKTA BİLE HAYAL GÖRÜYORUM.
DOKTOR, BEN AZ ÖNCE SİZE TEDAVİYE GELEN HASTAYIM. İLÂÇLAR AZ GELDİ GALİBA ÇÜNKÜ HALA HAYALLER GÖRÜYORUM.
TELSİZİN FREKANSIYLA YÖNLENDİRİLEN KÖPEK, BAY POL'UN BÜROSUNA DOĞRU YOL ALIYORDU.
TAYLOR
SNIF-TZCAK-SNIFF!..
NEREDE KALDI BU SENİN DÖRT AYAKLI...
NEFESİNİ HARCAMA DA DİNLE!
RASP! RASP!

RASP RASP RASP...
O SIRADA KASANIN BÜYÜK KAPISININ ÖNÜNDE...
WAF! WAF!
ÖMRÜM BOYUNCA DUYDUĞUM EN GÜZEL SES!
HAYDİ BAKALIM PEDRO! KASA İŞİ SENİN GÖREVİN!
KÖPEĞE TALİMAT: AĞZINDAKİ ÇUBUĞU YUVARLAK ÇEMBERE YERLEŞTİR!
BİP. BİP. TR-ÇLAK!
TRZ. ÇLAK!
ŞİMDİ DE GERİYE DUVARA GİT!
GÖZLERİNDEKİ LASER IŞINIYLA ÇUBUĞU YAK!
TRZ-ÇLANK!
BEEP! ARF!
..ZZzzzZ...
DİNAMİT ATEŞ ALACAK!
ZZZZ
HEPİNİZ GERİ ÇEKİLİN!
KA-POOW

Selin Limon Kolonyası Geleneksel Tatil Kampanyası-3

Selin Limon Kolonyası Marmaris Tatil Çekilişi sonuçlandı...

100 Selin Talihlisi Marmaris'e gidiyor!

11 Temmuz 1984 Çarşamba günü
Noter huzurunda yapılan
çekiliş sonrasında belirlenen 100 Selin talihlisi,
1 hafta süreyle Marmaris'e tatile gidiyor.

Selin Limon Kolonyası, 50 kura talihlisi ve yanlarında birlikte götürecekleri birer yakınlarına, doğada buluşmak üzere şimdiden iyi tatiller diler.

İşte kazananların listesi

- Şengül Şanlı-İZMİR
- Esat Keskin-KONYA
- Zeynep Kayalıdere-MANİSA
- Nimet Özdemir-ANKARA
- Mehmet Coruk-İSTANBUL
- Leyla Matlı-ADAPAZARI
- Tayyibe Hamut-GAZİANTEP
- Gül Madenci-İZMİR
- Hatice Kurt-MERSİN
- Ayfer Atay-KAYSERİ
- Kadir Alpaydın-DENİZLİ
- Ali Beltan-KIRKLARELİ
- Mustafa Pınar-DİYARBAKIR
- Ercüment Yavuzçiftçi-TEKİRDAĞ
- Mediha Yüce-ANKARA
- Arzu Yılmaz-ÇANAKKALE
- Mutlu Kocaçınar-İSTANBUL
- Metin Parlak-İZMİR
- Nebii Barış Birim-MANİSA
- Sermin Gür-DİYARBAKIR
- Ferda Çelebi-ANKARA
- Hacı Altıntaş-URFA
- Musa Boyacı-ÇANKIRI
- Esma Madras-ADANA
- Özkan Şahindur-İSTANBUL
- Hakan Irmak-KIRKLARELİ
- İsmail Bülent Keser-ÇANAKKALE
- Tülay İbi-KAYSERİ
- Burak Kesen-MERSİN
- Ela Elçin Dinçer-SAMSUN
- Mine Altıkardeşler-İSTANBUL
- Tülin Baykan-NİĞDE
- Ufuk Yılmaz-UŞAK
- Nezahat Şeran-ANKARA
- Koray Ak-ÇORUM
- Necla Girgin-İSTANBUL
- Halim Yenipınar-NİĞDE
- Murat Bayraktar-BARTIN
- Mahmut Akça-UŞAK
- Remziye Kösemen-BİLECİK
- Aytül Kul-AMASYA
- Ümit Sümer-UŞAK
- Filiz Bağlan-İSTANBUL
- Gülhan Kazancı-BURSA
- Turgay Yılmaz-ERZİNCAN
- Metin Aşıcı-ADIYAMAN
- Kurtuluş Çakıtlı-ADANA
- Necdet Oğuz-İSTANBUL
- Emre Elbaltacı-ZONGULDAK
- Nadide Atmaca-BURSA

selin®
LİMON KOLONYASI
Doğanın Saf Damlası...

Not: Tatile ilişkin organizasyon, tatil süresi ve gidiş tarihi gibi ayrıntılı bilgiler, kazananların adresine mektupla bildirilecektir.

Sporun her dalında hep birlikte, daha başarılı bir gelecek için, el birliği... gönül birliği...

İşgüder

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK